

KURTBRAND

Ostře sledovaný let

.Knihovnička Perry Rhodan 71

Přeložil Jaroslav Kuťák

Perry Rhodan, který se stal díky sjednocení Země a vytvoření Sluneční říše takzvaným Administrátorem Země, bojuje ve vesmíru nejen o to, aby nabyl další nesmrtelnosti na planetě Poutník, ale také aby ochránil lidstvo i celou Galaxii před neznámými nepřáteli z vedlejšího časoprostoru, před takzvanými Druufy. Měl by mu při tom pomáhat vládce nejmocnější galaktické říše Arkonidanů. Vládne jí počítač, který si dává říkat Regent, a Rhodan brzy poznal, že přátelství s Regentem je dvojsečné. Počítač požadoval pomoc, ale zároveň poznal, že Rhodan může být mocnější než on, proto stále touží po tom, aby zjistil utajované souřadnice Země a mohl pak mocensky zakročit v případě, že by už Rhodana nepotřeboval...

-> A ^

Tři muži, jejichž tváře byly poznamenány únavou, si zhluboka oddechli, když počítač jejich oddělení vydal požadované údaje- Ve stejném okamžiku se computer samovolně vypnul.

Šéflogistik Nourag vstal, došel k přístroji a vytáhl z tiskárny výpis. Pak se obrátil a triumfálně se podíval na své kolegy. Dokázali to!

Tohle bylo to nejlepší ocenění za práci, která je zaměstnávala

posledních třicet šest hodin. Před třiceti šesti hodinami si ho k sobě pozval šéf rozvědky maršál Allan D. Mercant.

„Nejpozději za čtyřicet hodin potřebuji precizní souřadnice, podle nichž případný nepřítel usoudí, že označují místo, kde se nachází naše Země. Smíte se pohybovat v rozmezí tří a půl tisíc až čtyř tisíc světelných let. Jakou soustavu si zvolíte, záleží jen na vás.

Jakmile stanovíte tyto souřadnice, budete mít zajímavý úkol přesně určit, jak daleko od tohoto fiktivního místa, na kterém se má údajně nacházet Země, se vyskytují nám známé sluneční soustavy.

Moje zakázka jednoduše znamená - během čtyřiceti hodin chci mít veškeré údaje, které jsou zapotřebí, aby ten, kdo je získá, nikdy nenašel cestu k Zemi, ale musí to být údaje, které vydrží i tu nepřísnější kontrolu a v žádném případě nesmějí probudit podezření, že tu něco bylo úmyslně zfalšováno."

S tím byl slavný šéfprogramátor propuštěn.

A teď už to měli za sebou. Za šestatřicet hodin práce. Třikrát museli počítač vrátit na nulu. Falešná data, kterými jej nakrmili, způsobila, že počítačový program zkolaboval.

Nourag, malý podsaditý muž, se usmíval.

„Miltaue," řekl jednomu ze svých nejbližších spolupracovníků, „zavolejte maršála Mercanta. Řekněte mu, že jsme hotovi ~ co se týče práce i co se týče našich sil."

Ale šéf rozvědky nebyl k zastižení.

„Dobrá," rozhodl Nourag, „počkám tady na něj. Díky, pánové, můžete jít."

Nourag byl sám teprve několik minut, když za ním přišla návštěva. Byl to navigační matematik Esting.

Znaveně klesl do křesla. „Ta zatracená sluneční rozvědká," řekl a zaúpěl, „nás jednoho dne připraví všechny o rozum. Musel jsem vypočítat souřadnice pro transici... Panebože, nerad bych letěl na kosmické lodi, která bude transítovat podle mých údajů. K čemu může být tohle šílenství asi tak dobré?"

Ale nebylo to žádné šílenství.

Byl to do všech podrobností pečlivě promyšlený plán.

Perry Rhodan, Reginald Bull, maršál Mercant a major Clyde

Ostal ze sluneční bezpečnostní služby seděli poslední dvě hodiny na závěrečné poradě.

Rhodan přelétl očima poslední informace. „Obrázek o situaci je stále zřetelnější, ale zdá se mi, že jsme Čekali zbytečně dlouho. Ze zkušenosti s počítačovým Regentem to znamená, že se Arkon znovu pokouší hrát falešnou hru. Tady," položil ruku na Mercantova hlášení, „se ukazuje, jak silná je bezpečnostní stěna mezi námi a vývojem nového kompenzátorového zaměřovače na Arkonu. Naše situace se za poslední tři dny velmi zhoršila, Mercante!" ,

Šéf rozvědky na Rhodana překvapeně pohlédl. Rhodan sáhl za sebe a předložil další informace.

Bull, Mercant a major Ostal se nad nimi zvědavě sklonili. Tyto informace přicházely z nákladní lodi ORINOKO a byly tři dny staré.

ORINOKO se ze své plánované cesty vrátila s šestihodinovým zpožděním. Kapitán lodi naštěstí patřil k oněm důstojníkům pozemské flotily, kteří svou práci brali velmi vážně.

To, co cestou potkal, ho značně zaskočilo. A proto také hned po přistání v Terranii, hlavním městě Země, trval na svém, že musí bezpodmínečně mluvit s Perrym Rhodanem.

„No pane jo, to je pěkný," zvolal Bull a otřel si zpocené čelo. V Mercantových očích se nebezpečně blýskalo. Major Clyde Ostal zešedl. Informace a diagramy z paluby ORINOKA byly zničujícího rázu.

„Takže ORINOKO bylo sledováno arkonskými loděmi," hlesl Mercant. „To je nebezpečí, kterému jsme se snažili za poslední půlstoletí vyhnout. Teď už je tady. A zítra nebo pozítří tu přistanou arkonské kulovité křižníky, možná rovnou po stovkách!"

Bylo zvláštní, že se k tomu nevyjadřoval Bull. Suše polkl, pročísl si své zrzavé vlasy a konečně poznamenal; „V zádech máme Druufy, hned vedle nich zákeřnej počítač z Arkonu, kterej už zjistil pozici Země..."

„To bych neřekl," přerušil ho Rhodan. „Dosah arkonidských strukturálních kompenzátorů je ještě hodně omezený."

Sáhl za sebe a položil na stůl další diagramy. „Kapitán Lyst z ORINOKA dostal naštěstí nápad, že pomocí transice vyzkouší před

souhvězdím M 13 výkonnost toho nového arkonidského přístroje. Vypadá to, že dál než za deset světelných let jejich nový zaměřovač nedosáhne, ale zároveň nám to naznačuje, že tady na Zemi máme nejvyšší čas a že nesmíme ztratit ani minutu..."

Nadechl se a pokračoval: „Musíme udělat všechno, aby se veškeré naše lodě vrátily k Zemi, ale aby přitom udělaly nejméně dvacet transicí! Tak, pánové, taková je momentálně naše situace."

„My s tím zákeřným centrálním počítačem uděláme krátkej proces!" zvolal zlostně Bull. „Perry, nemáš náhodou chuť poslat tam našeho myšoba, aby si s Regentem trochu .pohrál?'"

I přes vážnost situace se Perry Rhodan musel usmát. Bullův nápad vyslat mimozemšťana Guckyho, nadaného telepatii, telekinezí a teleportací, aby obřímú počítači na Arkonu III, který si dával říkat Regent, udělal definitivní Čáru přes rozpočet, Perryho velmi pobavil.

Cucky by při takovém úkolu určitě zajásal. Pohrát si s někým pro něj znamenalo použít své telekinetické síly a pohazovat si s protivníkem ve vzduchu, případně, pokud šlo o nebezpečného nepřítele, ho zneškodnit pomocí volného pádu, nebo jím mrštit proti' pevné skalní stěně.

„No, myslím," odpověděl Rhodan, „že takové smrtící komando nepřichází v úvahu!"

Tím Rhodan toto .téma ukončil. „Mercante, nenaléhejte už na své agenty, aby sledovali konstrukci arkonidského zaměřovacího přístroje. Spíš bych raději věděl, kdy se začne vyrábět ve velkých sériích."

Bull na svého přítele vyjeveně zíral, ten ho však ignoroval. „Jsou všechny přípravy ukončeny, majore Óstale, abyste mohli ve dvanáct čtyřicet pět odstartovat?"

Za majora Ostala odpověděl Mercant: „Do té doby budou ukončeny, pane. Všechno už je jenom záležitost rutiny."

„Bully, požádal jsem tě, abys dal lehký křížník LOTUS projít generální opravou. Jak to vypadá?" obrátil se Perry na svého přítele.

Bull nazlobeně odpověděl: „My jsme připraveni, ale Swoonové

pořád ještě ne. Kdybych aspoň viděl, co to dělají! Tyhle jejich mikroskopicky mrňavý přístroje mi už jdou na nervy."

„Ještě něco, pánové?" zeptal se Rhodan.

„Ano, pane," ohlásil se major Ostal. „Náš cíl, sluneční soustava Naral, zůstává?"

„Ano, zůstává. Podle posledních zpráv očitých svědků se potvrdilo podezření, že na planetě Ekhas stojí snad několik kompenzačních zaměřovačů, anebo jsou zabudovány na arkonidských lodích."

„Já bych stejně radši navrhoval, aby Gucky tu počítačovou příšeru zničil," poznamenal nazlobeně Bull.

Perry Rhodan bez zaváhání odpověděl: „My ale potřebujeme oba dva, Guckyho stejně jako počítačového Regenta na Arkonu, a nemůžeme si dovolit ani jednoho z nich ztratit!"

^ A ^

Startem kulovité nákladní lodi TIGRIS o průměru jednoho sta metrů začala přesně ve dvanáct čtyřicet pět na kosmodromu Terranie akce, kterou musela Sluneční říše bezpodmínečně zakončit úspěchem.

Velitelem lodi byl major Clyde Ostal ze sluneční bezpečnostní služby. Dvaatřicet mužů posádky se rekrutovalo z oddělení Allana D. Mercanta.

Velké skladové haly byly až po střeche zaplněny zbožím, na které se už v soustavě Tatlira netrpělivě čekalo. O tomto obchodním letu se obě strany pochopitelně několikrát informovaly.

Galaktičtí obchodníci, takzvaní Skokané, naslouchali na všech frekvencích prostřednictvím tisícovek uší. Bylo dobře, aby o tomto letu vědělo co nejvíce mimozemšťanů.

Major Clyde Ostal se usmíval, když zaslechl poslední hypervysílání lodi EUGENIO.

Tím splnil instrukci číslo 17. Mohl ji odložit ad acta.

Instrukce Číslo 18 zněla: Transici jedna a dvě provést pouze prostřednictvím dodatečného přístroje. Vypnout palubní počítač. Vypnout paměti. Trojnásobná kontrola! Kontrolovat v desetiminutovém odstupu.

Tento přídavný přístroj byl postaven speciálně pro první dvě transice lodi TIGRIS. Přístroj sloužil pouze tomu, aby obchodní loď dostal necelých patnáct set světelných let daleko do prostoru a aby tam bezpečně materializovala.

Dvakrát krátce za sebou byla malá posádka kulovité lodi vystavena nepříjemnému transitmínu šoku. Když se z něj potom i po-
, slední muž velína TIGRISU vymanil, už se nad nimi klenulo cizí hvězdné nebe.

Potom následovala další instrukce, která říkala, že je nutné okamžitě vypnout přídavný přístroj, aby si nikdo nestačil všimnout, že v podstatě kontroloval palubní počítač.

Ve velínu se na tom ještě pracovalo, když dovnitř přidusl pracovní robot a čekal na příkaz, aby zmíněný přídavný přístroj odnesl pryč. Jakmile byl odmontován, robot jej popadl, nadzvedl tíhu tří metrických centů jako by to bylo peříčko a opustil velín. Už na něj čekali ve výstupu B. Vnitřní dveře se otevřely, robot vstoupil a dveře se za ním zase zavřely.

Major Clyde Ostal a jeho tři důstojníci to sledovali na panoramatické obrazovce. Za chvíli už major ukazoval na hranatý předmět, který plul venku ve volném prostoru. Byl to jejich přídavný přístroj, který pracovní robot vyhodil ven.

Pak major Ostal na několik minut vypnul všechny energetické ochranné štíty TIGRISU. Agregát opustil dosah lodi.

Jakmile byl dostatečně daleko, dostali střelci ve zbraňové centrále úkol: „Palte na volně se vznášející tělesa v blízkosti lodi!“

O zlomek vteřiny později mhouřili muži ve velínu oči před záplavou světla, zprostředkovanou obrazovkami. Jejich slavný přídavný přístroj byl vmžiku změněn v atomární prach.

Nyní následovala instrukce 21., předposlední.

Major Clyde Ostal promluvil se spojovou centrálou své lodi: „Ohlaste na naši stanici na Goszulově planetě v soustavě Tatlira, že tam za deset minut přistane nákladní loď TIGRIS, domovský přístav Terranie, Země. Konec.“

Ve Sluneční říši bylo už dávno známo, že Skokani dokáží dekodovat obchodní šifry pozemských lodí a že si dokáží vlastně přečíst vše, co se týká jejich obchodních zájmů.

„Poručíku Hastingu?“ obrátil se major Clyde a předal svému pobočnickovi rozkazy 1 až 22. „Zničte podklady jak bylo domluveno. Zodpovídáte mi za to, že z nich nezůstane ani popel!“

Pak se obrátil k ovládacímu panelu: „Transice k soustavě Tatlira!“

-Vydal tento rozkaz, ale neubrnil se úsměvu. Napravo od něj zadávali dva důstojníci počítači nové údaje. Přestože program velkého počítačového systému TIGRISU byl pečlivě zfalšován pozemskými vědci, pracoval s těmito zfalšovanými uloženými daty tak, jak to maršál Mercant a vědci požadovali. Odvážit se transice za těchto okolností bylo věcí důvěry ve vědeckou práci kolegů-

„Transice za deset minut,“ ozval se počítač a začal odpočítávat countdown.

Když do startu zbývalo pět minut, Clyde Ostal zavolal opět do .spojové centrály: „Vše připraveno... Máte připraveno vysílání? Čeká nás závěrečný úkol!“

„Ano, majore, vše připraveno!“

Pak už major pouze pozorně sledoval přístroje.

Ještě jedna minuta...

Při nule TIGRIS transitoval do hyperprostoru. Na okamžik se zdálo, že se hvězdy rozlétly do všech stran, aby ustoupily neproniknutelné temnotě. Lidé a prostor se zamlžovali a přestávali být skutečnými.

Ale hned bylo zase po všem, všechno se to stalo v čase, který nebylo možné měřit, protože se TIGRIS nenacházel v normálním časoprostoru. Třiatřicet mužů posádky sténalo bolestí, ovšem ani šok a strach ze smrti, který každou transici doprovázel, netrval u trénovaných těl nijak dlouho.

Ani ne světelnou vteřinu před nimi, přesně ve směru letu, zářilo malé nažloutlé slunce. Rychlostí 0,9 světla se k němu blížila, nákladní loď Pozemšťanů.

Důstojníci ve velínu se chvěli napětím. Všichni věděli, že TIGRIS netransitoval před soustavou Tatlira, nýbrž v soustavě slunce Naral, což bylo něco přes čtyři a půl tisíce světelných let daleko od Země.

Třetí planeta této soustavy se jmenovala Ekhas a byla jako jediná z osmi tamějších planet obydlená. ' . .

Časomíra měřila Čas od okamžiku výskoku z hyperprostoru. „Tři minuty a jedna vteřina," oznamoval počítač. Ve velínu vládlo tísnivé ticho. Všichni věděli, že prvních deset minut po opuštění hyperprostoru může být nejdůležitějších.

„Čtyři minuty třicet vteřin."

Při čtyřech minutách a osmatřiceti vteřinách zvolal poručík Manteau od zaměřovačů: „Naše loď je zaměřena! Leží přímo v zaměřovacím paprsku!"

Muž ve spojové centrále naslouchal. Ve stejném okamžiku odvysílal své připravené hypervysílání. Bylo krátké a skládalo se pouze ze dvou slov: „Loď zaměřena/" Tato dvě slova byla ještě zakódována a zkrácena na pětitisícinu svého obvyklého rozsahu. Spojář se při odvysílání díval na obrazovku oscilografu, zda zachytí křivku vysílání. Neobjevilo se tam však ani zablesknutí. Spokojeně si zamnul ruce.

- TIGRIS pak zaměřil tři mocné otřesy prostoru. O několik minut později se na obrazovkách objevily tři drobné body, přibližující se od slunce Naral. . •

Major Ostal se zeptal spojové centrály: „Ještě nic,!ještě nás nevolají?"

„Ne, majore." ' .

„Ohlaste se na obvyklé arkonské obchodní vlně. To obvyklé..."

Spojář jednal okamžitě. V mezigalaktické řeči interkosmu udal jméno, mateřský přístav, typ lodi, cíl a další údaje. Nespletl se a hovořil o soustavě Tatlira. Nedával nijak najevo, že velení lodi TIGRIS dávno ví, že neletí k soustavě Tatlira.

Ted' nebyl ničím jiným, než pouhým příslušníkem posádky neškodné pozemské nákladní lodi a už vůbec ne školeným mužem sluneční rozvědky. Nebylo pro něj nijak těžké tuto roli sehrát, a když od jedné ze tří z přilétajících bojových lodí přišla výzva, aby okamžitě snížili rychlost, začal koktat a jeho slova zněla věrohodně rozpačitě.

Reproduktory ve velínu TÍGRISU přenášely rozhovor spojařům. 10

Major Clyde Ostal se tvářil velmi bojovně. Bylo dobře, že ho m-kdo ze tří arkonských bojových křižníků nevidí. „Ano, veliteli... Spojové ticho, úplné spojové ticho.“ Zmíněný velitel arkonského bojového křižníků vypadal jako pořádný rabiák, protože ohrožoval obchodní loď Země ze všech zbraní a hrozil sestřelením.

Vtom major Ostal přikázal: „Spojaři, přepojte na mě!“ Jeden z monitorů před ním se rozblíkal a za okamžik ukazoval zamračenou tvář arkonidského velitele. „Clyde Ostal, kapitán obchodní lodi TIGRIS...“ Arkonidan se tvářil jako všichni z jeho rodu. Nadneseně, velkopansky a pohrdavě. Briskně odpověděl: „Vypněte své ochranné štíty. Přiletím se svou lodí k vám. Jakmile uvidíte, že se k vám blíží malý člun, otevřte vstup! Konec!“

Tím skončila první debata mezi kulovitými arkonidskými křižníky o průměru tří set metrů a malou obchodní lodí TIGRIS.

„Jedna z těch tří lodí vysílá na frekvenci počítačového Regenta, majore. Text je zakódovaný. Má spojení od chvíle, kdy jsem udal jako cíl soustavu Tatlira.“

Ostal se usmál. Takže Arkonidané se okamžitě zakousli do návnady, nicméně jim to nebránilo v tom, aby se k lodi Pozemšťanů chovali přísně.

Oficiálně byli Regent a Perry Rhodan stále spojenci. „Blíží se sem návštěvníci. Mají s sebou bojové roboty!“ „V současné situaci mě to nepřekvapuje.“ Ostalem jen tak něco neotřásl. I když tento vývoj nemohl předvídat, vzniklá situace mu nijak nebránila v tom, aby dál plnil úkol, který dostal od Perryho Rhodana.

Z velkého vstupu hlásil jeden z mužů: „Deset Arkonidanů a patnáct bojových robotů na palubě!“

V té chvíli se ozvalo ze spojové centrály: „Hovor na frekvenci počítačového Regenta ukončen. Doba trvání hovoru čtrnáct minut!“

Clyde Ostal se zkoumavě podíval na Hastingsse. Mladý poručík, který se osvědčil v řadě bojových akcí, stál vedle počítače. Jeho ruka spočívala na kontaktu, který měl vymazat souřadnice transi-

ce do tohoto prostoru. Jakmile by to však udělal, stejně by tato významná data nevy mazal, to důstojníci ve velínu dobře věděli. Byla uložena tak, aby je mohli kdykoliv znovu vyhledat a použít. Vstup do velínu se automaticky otevřel.

Poručík Peter H. Hasting ze sluneční rozvědky klidně zmáčkl tlačítko vymazání paměti.

„Ne! Nechte toho!“ zvolal první Arkonidan, když vstoupil do velínu a viděl, co Hasting dělá.

„Prosím,“ řekl Hasting a posměšně se ušklíbl. „My už jsme se o sebe postarali, bohužel jste nás k tomu donutili!“

O minutu později byli všichni důstojníci velínu a spojové centrály bez práce. Hlíдали je bojovní roboti, stáli v koutě všichni pohromadě a Arkonidané přebírali TIGRIS.

Arkonidský důstojník, jehož tvář se před chvílí objevila na monitoru, se zeptal; „Kdo je kapitán?“

„Tady! Já!“ hlásil se Clyde Ostal a předstoupil.

„To vy jste vydal rozkaz vymazal souřadnice skoku?“

„Přirozeně,“ vyprskl Ostal a nepřipadalo mu to ani příliš těžké;

„Však vy se taky nechováte jako Arkonidané, ale jako piráti!“ „My jsme Akhonidané, Pozemšťane, a já jsem velitel arkonidské bojové flotily, která je na Ekhasu umístěna!“

„My jsme Pozemšťané, Ekhonidané, a já jsem kapitán Perryho Rhodana! Pěny Rhodan se o vás zmíní na Argonu III a pak se budete zodpovídat počítačovému Regentovi.“ ;

Ze spojové centrály mezitím přišel další Arkonidan a něco svému veliteli zašeptal. Ten se jen ušklíbl a pak se na Clydea Ostala zadíval ještě povýšeněji. i

„Nechtěl jste se svou lodí letět k soustavě Tatlira, Pozemšťane?“ posmíval se. s .

Ostal si hrál na nic netušícího. „Nechápu vaši drzost. Proč operujete s bojovými loděmi před Goszulovou planetou? Vy jste Ek-honidan? Ekhonidané přece žijí v soustavě Naral na třetí planetě...”

.. -

„To souhlasí,“ přerušil ho namyšlený velitel, „a proto nás váš Perry Rhodan vůbec nezajímá! Vy jste totiž nepřítel k soustavě Tatlira, omylem jste se dostali o něco dál, a to k soustavě Naral.“

Myslíte si snad, že vás Rhodan bude hledat tady? My Ekhonidané si to nemyslíme!"

Clyde Ostal pokrčil rameny. Na zarputilé výrazy ve tvářích svých mužů nebral ohled. Hráli svou roli stejně Jako on.

Docela klidně pak přihlíželi, jak pět Ekhonidanů řídí jejich loď TIGRIS. Zároveň si všimli, že jeden z této pětky dokáže Číst a mluvit anglicky, včetně technických výrazů z oblasti kosmických letů.

Pozemské kosmické lodě, v podstatě postavené podle arkonských lodí, měly také kulovitý tvar, a když o další dvě hodiny později TIGRIS společně s dalšími třemi loděmi arkonidské flotily přistál na kosmodromu, vypadalo to jako smíšený svazek strážních lodí.

Pak bylo třiatřicet Pozemšťanů za dozoru bojových strojů hnáno přes obrovité prostranství. Slunce Naral, ve vesmíru známé jako malá žlutá hvězda, vypadalo z této planety stejně jako slunce Pozemšťanů.

Nad tímto světem, který byl před více než deseti tisíci lety osídlen Arkonidany, se klenulo bezmračné modré nebe.

Pozemšťané museli urazit pět kilometrů. Déle než hodinu byli vystaveni pohrdavým pohledům a posměchu.

Když dorazili před velkou přijímací a správní budovu kosmodromu, byli nacpáni do jakéhosi vozidla, do kterého se za normálních okolností vešlo sotva patnáct lidí.

Clyde Ostal protestoval. Ekhonidan s neznámým hodnostním označením na ramenou jeho protest pohrdavě vyslechl a pak arogantně odpověděl: „Co bys chtěl? Vždyť jsi jenom Pozemšťan!"

Major Clyde Ostal cítil, jak se mu do tváře nahrnula krev, ale ovládl se. Pohodil hlavou. Ledabyly, ale tou nejlepším arkonidštinou odpověděl: „Máš pravdu, Ekhonidané. Jsem Pozemšťan a ne zdegenerovaný Arkonidan, nebo namyšlený Ekhonidan, a jsem za to všem hvězdám vděčný."

Rázně se obrátil a nechal zmateného Ekhonidana stát, aniž by tušil, že se s ním následujícího dne opět setká. Pak se svými dvaatřiceti muži hrdě vstoupil do zajetí.

Ekhonidané vezli své zajatce městem k obrovitému hotelu. Jme-

noval se „Hvězda Arkonu“, ale byl to hotel se špatnou pověstí, protože ve výšce osmi set metrů patřila pětina budovy věznici.

Antigravová Šachta je vyvezla až tři metry před průhlednou bránu vězení, chráněnou paprskovými štíty. Poručík Hastings, který neslyšel zvolání bojového robota, narazil na ochranný štít a zlomil [^]i pravou ruku.

Okamžitě byl odveden od skupiny. Pak byla zábrana odstraněna a dvaatřicet mužů z paluby TIGRIS U vpochoďovalo do vězení města Ent-Thanu.

[^] A [^]

Posádka lodi TIGRIS se dosud nacházela na cestě k věznici, když planetární rozvědka Ekhasu vyslala dva tucty svých nejlepších odborníků ke kosmické lodi Pozemšťanů. Tihle muži tam narazili už na tři vědce - spojaře.

Tito odborníci seděli před hypervysílačkou TIGRISU a měli za úkol prozkoumat ji se vší pečlivostí. Bylo zapotřebí zjistit, zda TIGRIS nestačil odeslat varovné vysílání na svou mateřskou planetu.

Vedle ve velínu bylo osm dalších specialistů, věnujících se palubnímu počítači, jiní kontrolovali konečnou fázi strukturálního kompenzátoru a ani další přístroje nezůstaly bez prohlídky. Dva specialisté dokonce velice pečlivě probírali všechny papíry v koši. Neměli žádné problémy s angličtinou, ani s jejími speciálními výrazy. Nejlepší hypnoškolení je naučilo této cizí řeči tak, zeji ovládali jako svou mateřštinu.

Tři Ekthonidané, kteří měli za úkol kontrolovat strojovnu lodi Pozemšťanů, byli se svou prací rychle hotovi. Hlásili se u velitele této akce Egg-Ora.

„Strojovna pracovala bez závad, pane. Chybná transice musela mít nějaký jiný důvod. Zkontrolovali jsme i energetické zásoby lodi - postačí k další stovce transicí bez ohledu na agregáty, které jsou mimochodem lepší než arkonidské. Lepší, silnější, a dokonce ve své základní konstrukci jednodušší.“

Ekhonidan Egg-Or mávl rukou. „Napište to všechno do hlášení. Děkuji.“

Nato se ozvala jeho kapesní vysílačka. Centrála planetární rozvědky Ekhasu s ním chtěla mluvit. Pak bylo spojení vedeno dál. Od spojařů přišlo hlášení, že pozemská obchodní loď neodvysílala vůbec žádné nouzové volání od chvíle, kdy se po poslední transici vynořila v normálním prostoru.

Egg-Or za toto sdělení ani nepoděkoval. Příliš mu nevěřil. Přesvědčivou informaci mu mohl podat pouze odborník, který se zabýval pamětí palubního počítače. Netrvalo dlouho a odborníci mu hlásili, že z paluby této lodi neodešlo skutečně žádné nouzové vysílání.

O osm hodin později podával Egg-Or hlášení generálu Sutokkovi, veliteli arkonské flotily na Ekhasu. •-

Sutokk povýšeně přikývl a řekl: „Takže můžu Regentovi z Arkonu hlásit, že to nevypadá, že by nás Perry Rhodan nějak obtěžoval, pokud bychom tuhleto jeho loď zadrželi a deponovali její posádku?“

Egg-Or se před generálem uklonil a sebevědomě odpověděl: „Generále, naši odborníci v této chvíli studují data, která by nám měla prozradit galaktickou pozici Země. O této důležité věci vám Ještě nemohu podat úspěšné hlášení, ale ve všech ostatních bodech vás mohu ujistit, že zajištěním TIGRISU jsme nic neriskovali.“

„Spolupráce mezi ekhonidskou planetární rozvědkou a flotilou Regenta z Arkonu nebyla ještě nikdy tak dobrá, jako v poslední době,“ odpověděl slavnostně Sutokk. Potom se přísně zeptal: „Jak dlouho budou muset vaši vědci ještě pracovat, než se vyznají v palubním počítači a najdou zmíněné souřadnice Země? Egg-Ore, víte stejně dobře jako já, že tuto otázku budu muset Regentovi co nejdříve zodpovědět. Takže jak dlouho ještě, Egg-Ore?“

„Bude to nejdříve za tři dny, generále...“

„Zešílel jste? Regent mě degraduje, pokud se mu odváším dát takovou informaci a vám se nebude dařit o nic lépe... Pak jste býval šéfem rozvědky, Egg-Ore!“

Egg-Or prokázal, že má charakter. „Naši vědci nejsou čaroději,

generále. Palubní počítač není trakař. Mí lidé běhají velice složitou práci..."

„Tvrdíte mi nesmysly, Egg-Ore," přerušil ho generál. „Prozatím jsme zjistili," vysvětloval Egg-Or neochvějně, „že se TIGRIS pokusil dostat ze Země jedinou transicí k soustavě Tatlira. Není to samo o sobe důležitým částečným výsledkem? Pořád jsme však ještě nezjistili, proč se TIGRISU stala tableta chybná transice... Generále?" zeptal se, protože si všiml, že ho Sutokk zamyšleně sleduje.

„Egg-Ore, právě mé napadlo ošklivé podezření. Nemůže být tahle chybná transice TIGRISU náhodou jakousi návnadou, kterou Rhodan předhodil našemu Regentovi? A jestli teď Rhodan někde na hranicích naší soustavy číhá, aby..."

„Generále," přerušil ho Egg-Or s úsměvem na rtech, „zapomněl jste na naše nové zaměřovače kompenzátoru, které jsou schopny zachytit jakoukoliv transici cizích lodí? A smím vás informovat o tom, že naše galaktická tajná služba už vstoupila do Šifrovacích kódů Pozemšťanů? Nákladní let TIGRISU ke Goszulově planetě v soustavě Tatlira nám byl znám už několik dní. Příčinné podklady vám rád přinesu k dispozici."

Generál Sutokk však stále ještě nebyl úplně klidný. Naléhavě se zeptal Šéfa ekhonidské rozvědky: „To jste si svou věcí tak Jistý, že vůbec nechcete vzít v potaz možnost, že TIGRIS je návnada? Dobrá, ještě mi na to neodpovídejte, Egg-Ore. Vymyjte kapitánovi nákladní lodi mozek a pokud se mé podezření nepotvrdí, pak jsem ochoten Regentovi hlásit, že potrvá ještě tři dny, než proniknete do palubního počítače zajatců!"

Egg-Or zavrtěl hlavou. „Kdepak, žádné vymývání mozku, generále, to odporuje naším zákonům..."

„K čertu s nimi..."

•.'

„Ne, generále. V tomto případě bych neposlechl ani přímý rozkaz Regenta."

„To se tedy divím," namítl generál Sutokk kousavě. „Jindy nebýváte tak mírný. Přenechte tedy posádku TIGRISU mně, Egg-Ore!"

„Ted' už ne! Ani muže! Ne, generále! Ted', když znám vaše záměry, je to mé poslední slovo!"

„Za několik minut povedu velice zajímavý rozhovor s Regentem," poznamenal hrozivě Sutokk a jeho přísný pohled prozrazoval, že nezůstane jenom při hrozbě.

Ve stejném okamžiku zapnul Egg-Or svou kapesní vysílačku. „Tady Egg-Or, zpráva pro Hvězdu Arkonu, nejvyšší stupeň naléhavosti-Nikdo z uvězněných Pozemšťanů..."

Dál se nedostal. Z malého reproduktoru jeho vysílačky ho kdosi přerušil. „Pane, všech třiatřicet Pozemšťanů uteklo! Právě jsme vyhlásili poplach..."

Egg-Or jednoduše vypnul spojení.

Sutokk a Egg-Or se na sebe vyděšeně dívali.

Oba mysleli na stejnou věc. Oba v duchu viděli osmisetmetrovou výšku hotelu a vězení v jeho nejvyšší části. Oba se v duchu ptali: Jak je možné z takového vězení uniknout? Dosud se něco takového nikomu nepodařilo!

„Všech třiatřicet," řekl nevěřicně Egg-Or.

Sutokk se hořce zasmál. „No, to je pěkné! Ted' už se nemusíte trápit zbytečnými výčitkami, Egg-Ore. Někteří z utečenců budou pravděpodobně zajati. Pak přikážu, aby jeden nebo více z nich podstoupilo vymývání mozku. Egg-Ore, srdečně vám děkuji za návštěvu v hlavním stanu Regentovy vesmírné flotily, umístěné na Ekhasu. Na shledanou..."

Egg-Or zuřil: „Generále, dnes ráno, když jsme Pozemšťany transportovali do vězení, jsem jednoho z nich urazil. Nepřijal tu urážku beze slova, ale poděkoval všem hvězdám, že není Ekhonidan. Ze na něco takového člověk opravdu nemusí být hrdý, to jste mi právě dokázal... Vymývání mozku, generále! Copak je Arkonidské impérium opravdu tak slabé, že musíme sahat k tomu nejzákeřnějšímu násilnému prostředku? Copak nestačí samotný fakt, že Regent přemýšlí v číslech a že i nám dává místo jmen čísla? My..."

„My jsme od Regenta dostali úkol konečně objevit Rhodanovu mateřskou planetu a tento úkol také splníme, Egg-Ore! Jak to udělám, to přenechte mně. To, co si budete nařizovat uvnitř své rozvědky, mě zajímá opravdu málo. Ve skutečnosti chci jen vedet, jest-

li někde v blízkosti naší sluneční soustavy nečíhá náhodou Rhodan."

Oba Arkonidané se uklidňovali.

Egg-Or nakonec přesvědčené řekl: „Rhodan není nikde v blízkosti soustavy a nečíhá na nás! Pozemská loď se prostě zmýlila a skočila jinam. Kromě toho se nic jiného nestalo!"

^ A ^

Ale Pěny Rhodan byl přece jenom blízko soustavy Naral! A číhal!

V hlavním městě Sluneční říše Terranii, na největším kosmodromu sluneční soustavy, čas nezadržitelně ubíhal směrem k hodině, pro kterou byla stanovena instrukce 22.

Strojovna LOTUSU, lehkého křižníku sluneční vesmírné flotily, běžela na desetinu výkonu. Vstupy do kulovité lodi byly stále ještě otevřeny a rampy mezi mohutnými teleskopickými nohami spuštěny. Nikdo, kdo byl v té době na kosmodromu, si něčeho tak obvyklého a všedního ani nevšiml. Koho by zajímalo, že je LOTUS připraven ke startu? Jen málokdo věděl, že si Perry Rhodan vybral LOTUS za svou vlajkovou loď. Kromě něj o tom vědělo ještě několik set Swoonů, jejichž mlčenlivost však byla příslovečná. Byli to mimozemšťané, kteří se svým zevnějškem podobali okurkám, což bylo něco zvláště pro Reginalda Bulla, nicméně jejich prsty byly natolik malé a hbité, že dokázaly vytvářet mikroskopická umělecká díla, pro lidské oko takřka neviditelná. Právě tahle díla zabudovali na palubu LOTUSU.

, Posádka lodi si začala dělat vážné starosti, jaký úkol LOTUS čeká, teprve ve chvíli, když se na palubě objevili i příslušníci tajné jednotky mutantů.

Tako Kakuta do své kajuty nepřišel normální cestou. Dal přednost teleportačnímu skoku ze svého domu v Terranii do kajuty 7 na palubě C.

Felimer Lloyd a Kitaj Išibaši prošli vstupem na loď jako kterýkoliv jiný smrtelník. Krátce poté, kdy oba mutanti přišli, dorazil i Perry Rhodan.

Ve velínu mu kapitán lodi mlčky předal text zachyceného vysílání. Přišlo z TIGRISU a obchodní loď v něm oznamovala svou transici s následujícím přistáním na Goszulově planetě v soustavě Tatlira.

Perry Rhodan poděkoval a zastrčil papír do kapsy. Posadil se do rezervního křesla ve velínu vedle pilota. „Můžeme odstartovat," řekl veliteli lodi a otočil se, protože se vedle něj z ničeho nic vynořili tři mutanti a hlásili se mu. Perry Rhodan řekl ještě jednou:

„Děkuji!" a tím své tři speciální agenty propustil.

Pro důstojníky ve velínu to nebylo ničím novým. Často se ocitli v podobných situacích, často letěli do podobných akcí a pokaždé byli svědky toho, že veškeré přípravy takovýchto letů byly provedeny s neuvěřitelnou přesností.

Lehký křižník LOTUS odstartoval.

Rhodan byl naprosto klidný a jeho klid měl blahodárný účinek i na posádku. V obvyklém Čase LOTUS dorazil k oběžné dráze Pluta. Krátký pozdrav strážní stanice, krátká odpověď a pak vzlet do galaktického prostoru. Potom se LOTUS stále více přibližoval rychlosti světla a tím také okamžiku transice.

Ještě dvě minuty, a pak se velitel lodi napřímil a podíval se na Rhodana.

„Pane, je pravdivá ta fáma, podle níž Arkon disponuje nějakými novými zaměřovačům přístroji, jimiž zjistí každý hyperskok lodě, přestože by na palubě měla strukturální kompenzátor?"

Rhodan se usmál. „Zatím tato fáma pravdivá Je, ba mezitím se stala i skutečností, ale teď jste mě velice překvapil, veliteli."

Byla to jasná výzva, aby kapitán vysvětlil, odkud tuhle věc ví. „Slyšel jsem to, pane, ale na mou čest opravdu nevím, kdo mi to řekl."

Pohled Perryho Rhodana rázem zpřísněl. „Věřím vám," řekl po chvíli, „ale Žádám vás, abyste se po návratu hlásil u Allana D. Mercanta a podal mu o svém zjištění zprávu."

O deset vteřin později LOTUS transitoval a jediným skokem urazil přes čtyři a půl tisíce světelných let k soustavě Naral.

Pak se na osmnáct minut vůbec nic nedělo, až na to, že se LOTUS takřka úplně zastavil.

Strukturální zaměřovač ohlásil otřes prostoru ve vzdálenosti jednoho světelného roku. Krátce nato následovaly tři další otřesy ve stejné vzdálenosti a stejném směru. .

Spojová centrála hlásila; „Zachytili jsme hypervysílání TÍGRI-SU.
Text vysílání: Lod' zaměřena!"

Rhodan se otočil k veliteli. „Nařízení B/3!"

Velitel téměř ve stejném okamžiku rozkázal: „Provést připravenou
krátkou transici!"

Tato krátká transice posunula LOTUS o dvacet světelných dní k soustavě Naral. Zatímco ještě všichni bojovali s transitním Šokem, Perry Rhodan seděl bez hnutí ve svém křesle a téměř lhostejně se díval ve směru strukturálního zaměření. V duchu potlačil veškeré rozčilení.

Jen on sám si uvědomoval, co mohou následující minuty pro Sluneční říši znamenat. Když uplynula pátá minuta, řekl si, že čekal na něco, co se nestalo.

Nesnesitelné napětí z něj spadlo. Oba důstojníci za strukturálním zaměřovačem si otírali pot z Čela. „LOTUS nebyl zaměřen...!"

Perry Rhodan se zasmál, protože se bavil tím, jak na něj ze všech stran nechápavě zírali. Byl také jenom Člověk a potřeboval si ulevit, stejné jako kdokoli jiný. Tyhle tázavé tváře, jejich výrazy, v těch bylo jeho uvolnění. Dodalo mu to nové síly. Potom se ho někdo dokonce zeptal: „Existuje proti novému arkonidskému přístroji na zaměření kompenzátoru prostředek, který jeho účinek anuluje?"

Takový prostředek existoval!

Právě prošel generální zkouškou. LOTUS nebyl zaměřen! Nový tlumič frekvencí, přístroj, vyvinutý proti arkonidskému zaměřovači kompenzátorů, byl vytvořen rukama swoonských techniků, kteří svého Ďasu dobrovolně opustili vlastní planetu, aby začali nový Život v Terranii.

Jejich umění vděčili za absorbér, který zachycoval vlastní vlnění strukturálního kompenzátoru a znemožňoval tak arkonidským zaměřovačům zachytit hyperskoky jakékoliv lodi a v konečném plánu zjistit pozici Země.

„Ano, pánové," zasmál se Perry Rhodan, „je to skutečné zázrak, 20

že tato loď nebyla ani po dvou transicích zaměřena. TIGRIS zaměřen byl, přestože měl strukturální kompenzátor. Neříkejte se na mě tak nevěřičně. Arkon skutečně vlastní přístroj, pomocí něž je možné zaměřit každý skok hyperprostorem... Ale LOTUS má na palubě taky něco nového. Jsme jedinou kosmickou lodí ve vesmíru, která disponuje absorberem vlastních frekvencí kompenzátoru. Během jednoho měsíce, jak doufám, jím budou vybaveny všechny pozemské lodě, pokud jich Swoonové stačí v tak krátkém čase tolik vyrobit."

„Ti okurkoví lidé?" vyhrkl velitel nevěřičně.

„Ano," rozzářil se Rhodan. „Za tuhle rychlou reakci na arkonský vývoj vděčíme výhradně našim malým přátelům."

Pak se ozval kdosi ze spojové centrály a vrátil Perryho Rhodana do drsné skutečnosti. „Pane," zvolal spojový důstojník tak rozčileně, jako by hořelo, „jedna z arkonských lodí právě komunikuje hypervysílačkou na frekvenci počítačového Regenta!"

„Zaznamenejte to a až budou hotovi, odvysílejte mi to!" přikázal Rhodan.

Po čtrnácti minutách spojení mezi Regentem a arkonskou lodí skončilo. Palubní počítač LOTUSU se dvacet minut snažil najít klíč k šifře zachyceného vysílání, ale o dalších dvacet minut později tento pokus vzdal.

„Nemá to smysl," konstatoval Rhodan a opustil křeslo. Vykročil k východu, který dělil velín od spojové centrály, a kráčel po rozlehlé palubě A ke své kajutě.

Čtrnáctiminutový rozhovor mezi arkonskou lodí a počítačovým Regentem byl natolik důležitý, že o něm Rhodan nechtěl přemýšlet přímo ve velínu. Opět se potvrzovalo jeho podezření, že se centrální počítač na Arkonu III, vládce velké vesmírné říše, nebrání ve své bezduché logice ani zradě a zákeřným Činům.

Rhodan musel myslet na tajuplné Druufy, mocné bytosti z vedlejšího časoprostoru, kteří neustále a pravidelně pronikali do normálního prostoru. V místech, kam zatáhli svůj časoprostor, mizely miliony a miliardy živých bytostí.

• Z tohoto důvodu se Regent s Perrym Rhodanem spojil a jmenoval ho vrchním velitelem arkonské vesmírné flotily. Tato pravomoc

však souvisela pouze s bojem proti Druufům a neplatila v případech, kdy šlo o bránění vlastních zájmů.

Pěny Rhodan se zamračil. Zase jednou zjistil, že přátelství, které mu Regent nabídl, nebylo ničím jiným než účelovou smlouvou na určitý čas. Mamutí počítač se pokoušel všemi možnými triky zjistit pozici Země, a jak se zdálo, teď už se nebránil ani tomu, aby vystupoval jako pirát a zadržel zdánlivě chybně transitující pozemskou loď, aby z ní získal uložená data a souřadnice Země.

Krátce před startem TIGRISU dostal major Clyde Ostal od Perryho Rhodana rozkaz, aby se tři hodiny po transici v soustavě Naral spojil s pozemskou stanicí na Goszulově planetě.

Tyto tři hodiny už musely uplynout. Perry Rhodan byl zatím nucen čekat. Jakmile však uplynuly a jakmile uplynulo dalších dvacet minut, spojil se s velínem a přikázal kapitánovi lodi: „Nařízení B/7! Připravte ho, veliteli! Ale proveďte ho pouze na můj výslovný rozkaz!"

Šlo o další transici, která by přenesla LOTUS mezi slunce střední části Mléčné dráhy. Rhodan pečlivě vybral místo, kde by se měli vynořit. Leželo daleko od hlavních tras a dokonce i odvážní Ar-konidané je míjeli, Jako by tam řádila cholera.

V okruhu jednoho sta světelných let tu pluly Čtyři neuvěřitelně energeticky nabitě, neviditelné radiohvězdy, které disponovaly silnými magnetickými poli, jež takřka znemožňovala navigování v tomto sektoru a dokonce údajně znemožňovala i vysílání na hypervlnách.

Perry Rhodan přesně věděl, co z těchto řečí bylo pravdivé a co jenom výmysl. Už tam byl s lodí TITAN a dvakrát s lodí DRUSUS. Objevil neuvěřitelné poměry, které se daly vysvětlit pouze magnetickými poli radiových hvězd. Kdo však jednou pochopil, jak se v takové situaci chovat, toho už podobné místo ve vesmíru neděsilo.

Rhodan se podíval na hodinky. Právě uplynula čtvrtá hodina. Bylo nutné provést nařízení B/7!

Vesmír se před LOTUS EM roztrhl a loď v něm zmizela, aby se ve stejném čase vynořila ve střední Části Galaxie. O pět minut později se Rhodan objevil ve spojové centrále. „Za-

volejte MAB 1, kódové slovo Arkon. Frekvenci jejich hypervin zjistíte z kurzové knihy. Odpověď přineste do mé kajuty." Pak přikázal, aby k němu poslali mutanty. Tako Kakuta tentokrát přišel po svých.

Objevil se i těžkopádný Felimer Lloyd, svalnatý tmavovlasý zaměřovač a telepat, který ne jenomže dokázal zachytit a zpracovat mozkové vlny, ale dovedl svým zaměřovacím smyslem rozpoznat i nálady jiných lidí a bytostí, a tím pádem předem zavěšit nebezpečí.

Na rozdíl od něj byl Kitaj Išibaši vysoký. Štíhlý typ intelektuála. Jako sugestor dokázal lidem vnutit svou vůli a proto byl v jednotce nenahraditelný.

„Před několika minutami jsem informoval galaktického obchodníka Mabdana, že na něj budu čekat na domluveném místě. Přesedneme na jeho loď MAB 1, potom s ním odletíme do soustavy Nara a přistaneme na kosmodromu Ent-Thanu.“

Rhodan se musel usmát, když se na sugestora podíval a přitom oznamoval: „Išibaši, čeká vás práce. Při naší akci nechci nic riskovat, a především bych nerad, aby někdo ukořistil LOTUS s jeho absorbérem. Vy jste mezi námi čtyřmi patrně jediný, kdo se z Ekhasu dokáže sugestivním způsobem spojit s lodí a velitelem. Nerad bych, abychom zažili nějaká nepříjemná překvapení.“

MAB 1 by měla být nejpozději za hodinu u nás. Přestoupíme ve skokanských skafandrech a v zavazadlech nebudeme mít žádné pozemské přístroje. Prosím, buďte v tomto ohledu pečliví. Ekhonidané jsou Arkonidané! Pokud si to budeme neustále uvědomovat, snad je nepodceníme.“

Rhodan se na své muže zamyšleně podíval. Pořád ještě cítil určitý neklid. Jeho myšlenky kroužily kolem Mabdana. Tento galaktický obchodník byl, stejně jako řada jeho krajanů, agentem Země.

Patřil k agentům, kteří pro Rhodana pracovali nejdéle. Nicméně se vyhnul posledním třem myšlenkovým kontrolám Rhodanových telepatů a přesto ho Allan D. Mercant vybral. Rhodan o tom musel přemýšlet. Neměl však na to mnoho času, takže se musel s Mabdanem spokojit.

Zavolal Felimera Lloyda. „Jakmile se Skokan Mabdan objeví, okamžitě ho zkontrolujte! Mám určité obavy kolem jeho osoby.“

^^^

Galaktičtí obchodníci přistáli u boku Rhodanovy lodi. Zanedlouho letěli Perry Rhodan a jeho tři mutantí ve skokanských skafandrech k nim. Maskéři z paluby LOTUSU odvedli mistrovské dílo. Ani Rhodan by se v zrcadle nepoznal. Teď vstupoval na loď MAB I jako jakýsi Alf Renning.

Přijal je mladý Skokan a usmál se. Poměrně nepřesným intergalaktem je pozval za svým pánem.

Čtyři Pozemšťané vstoupili do luxusně zařízené kajuty. V té chvíli mozek Felimera Lloyda sděloval svému šéfovi: „Tohle není on! Tohle je Mabdan ÚL!“

Mabdan III. se rozzářil a s úsměvem jim vyšel vstříc. Vyzařoval klid a bezpečí. Jeho vyzvání, aby se posadili, znělo srdečně, a Felimer Lloyd, který Mabdanovy úvahy soustředěně sledoval, zatím neobjevil nic nebezpečného.

Zatímco se rozhovor točil kolem obchodních záležitostí, rizik, nebezpečí a vydělávání peněz, zatímco Perry Rhodan pro Skokana mlčky připravoval velkou sumu, Felimer Lloyd zachytil další myšlenkový impuls. Přicházel z lodi. Lloyd se nenápadně zadíval ke Kitaji Išibašimu. Ten právě vyprávěl jakýsi zábavný příběh a Mabdana III. rozesmál. V té chvíli však Skokanův smích utichl.

„Cos to ještě říkal, Pozemšťane?“ zeptal se a jeho tvář změnila barvu.

Štíhlý Japonec se usmál a odpověděl: „Mabdane III., řekl jsem...“

Skokan měl zničehonic v ruce impulzní paprskomet. Felimer Lloyd se lekl, ale rychle strach potlačil. Mabdan už nedostal šanci svým paprskometem zabít, protože ho Kitaj Išibaši sugestivně ovlivnil. Štíhlý Japonec vnucoval Mabdanovi III. svou vůli. Byl si jist úspěchem, ale přehlédl přitom, že mu už dvakrát vydal sugestivní příkaz odložit zbraň na stůl.

Mabdan III. však neuposlechl.

Jeho záludný škleb připravoval přítomné o nervy. Pootevřel ústa,

aby promluvil. Potom se vylekal nevysvětlitelného zamíhotání vzduchu a jeho úlek přešel v paniku, když těsně vedle něj materializoval maličký Pozemšťan. Pak se objevila pěst, která mu vyrazila zbraň z ruky, a malý Pozemšťan na něj zamířil jeho vlastním paprskometem.

Tako Kakuta svým krátkým teleportačním skokem rázem změnil situaci.'

Těžkopádný Felimer Lloyd jednal překvapivě rychle. Zcela zaskočeného Mabdana III. vmžiku odzbrojil. Měl u sebe ještě nejnovější arkonidský hypnozářič a paralyzátor.

„Nemám teď šanci k němu proniknout/" řekl Felimer Lloyd anglicky. „Jeho myšlenkové vlny nejsou jasné a citové vyzařování se zcela změnilo. Nedává žádný jasný obraz."

Tato slova mířila k Perrymu Rhodanovi, který se mezitím ani nepohnul. Pouze sledoval dění. Opět se zadíval na Skokana. OČÍ galaktického obchodníka pro něj byly záhadou.

„Nebezpečí z paluby!" oznamoval Felimer Lloyd.

Během několika vteřin byly ukořistěné zbraně rozděleny mezi muže. Jenom Lloyd žádnou nechtěl. Musel se zabývat Mabdanem III. a dál se pokoušet proniknout do jeho myšlenek.

„Nebezpečí se blíží," signalizoval svým kamarádům a Rhodanovi. „Jsou to dva muži. Chtějí nás odvést!"

Felimer Lloyd nebyl schopen číst Skokanovy myšlenky. Něco je chránilo.

Dveře kajuty se pomalu otevřely a tváře dvou Skokanů strnuly, jakmile spatřili tri zbraně, jejichž ústí na ně byla namířena. Bez dalšího vyzvání upustili své hypnozářiče.

„Išibaši...," oslovil Rhodan svého druha, zatímco oba vyděšené Skokany kývnutím hlavy vyzval, aby vstoupili. Sugestor Išibaři se soustředil a Mabdan III. měl náhle dojem, že se mu to všechno zdá. Najednou se stal svědkem změny myšlení svých dvou mužů. Oba Skokani se teď na Pozemšťany usmívali, zdravili je a usadili se na pohovce. „Mabdan III. je zablokován, pánové!" řekl Perry Rhodan bez dalšího komentáře.

Kitaj Išiibaši, nejinteligentnější ze tří mutantů, věděl, co tím Rhodan chtěl říct.

Akce v soustavě slunce Naral byla zahájena. První poznatek nebyl nijak povzbudivý. Spolupráce Mabdana I. byla pravděpodobně prozrazena. A počítačový Regent zřejmě jednal bleskurychle a důsledně.

Namísto Mabdana I., agenta Pozemšťanů, byl vyslán Mabdan III. Jeho mozek byl chráněn hypnoblokem, proto se Kitaj Išiibaši k jeho myšlenkám nedostal. Proto ho neovlivnily ani sugestivní síly Felimera Lloyda. Mabdan III. však nechápal, že jeho duševní život může skončit v propastech šílenství, pokud by se Rhodanovým mutantům ještě včas nepodařilo umělý hypnoblok odstranit. Felimer Lloyd, který stále přemýšlel o Rhodanových slovech,

sebou trhl. Opět zachytil zvláštní mozkové vlny a opět byly pouze obrysové.

Začal je hledat.

A už tu byly zase. V určitém druhu tranzu líčil Tako Kakutovi polohu kajuty, ze které tajuplné mozkové impulzy vycházely.

Perry Rhodan proti Kakutově teleportaci nic nenamítal. Oba Skokani byli opět pod Išiibašeho kontrolou. Vydal jim rozkaz, aby na všechno, co se odehrávalo v kajutě, zapomněli.

Štíhlý teleporter zmizel z Mabdanovy kajuty a zůstal přitom v telepatickém kontaktu s Lloydem.

Pak přistál v kajutě na konci rozlehlé paluby, kde ležel v bezvědomí Skokan, který se podobal Mabdanovi III. Felimer Lloyd hlásil, co odečítal z mozku Tako Kakuty.

„Tenhle jed přece znám. Vyrábějí ho Arasové, Je to droga, která sníží všechny tělesné funkce třeba i na tři měsíce na nejnižší minimum. Stačí se ji čtyřikrát nadechnout. ...“

Potom telepatický kontakt mezi Felimerem Lloydem a Tako Kakutou prozatím skončil.

„Ať se Kakuta vrátí a teleportuje společně s Išiibašim do spojové centrály, Lloyde!“ nařídil Rhodan anglicky.

V další chvíli se za Mabdanem III. zamihotal vzduch a malý teleporter byl zpátky.

Kitaj Išiibaši přistoupil ke Kakutovi. Čekal na Rhodanovu posled-26

ní instrukci. „Odvysílejte ze spojové centrály nouzové volání pro LOTUS. Ať sem co nejrychleji přiletí. Až u nás budou přistávat, ať vyhlásí poplach! Ať nám pošlou deset ozbrojených mužů a tucet bojových robotů!"

Zatímco Rhodan ještě mluvil, Kitaj Išibaši položil ruku kolem ramen štíhlého teleportera. Pak ani necítil, jak jeho druh společně s ním dematerializuje, aby ve stejném okamžiku materializovali ve spojové centrále lodi. Než se tři službu konající Skokani stačili ohlédnout, Išibaši je zaplavil svými sugestivními silami.

„Příteli," řekl Kakuta Skokanovi před hypervysílačkou, „dovol mi tady usednout!"

Mladý galaktický obchodník mu bez odporu uvolnil místo. Oba jeho kolegové se tomu nijak nedivili, a když Tako Kakuta odvyšlál svou zprávu, ještě stále seděli stranou a bavili se o soukromých věcech.

Krátce nato převzali opět službu. Nevěděli, že měli návštěvu dvou cizinců. Išibaši jim vymazal vzpomínky na tuto událost.

Mabdan III., stále ještě bezbranně sedící ve svém křesle, netušil nic o tom, co se děje za jeho zády.

Kakuta znovu teleportoval do malé kajuty, ve které ležel bezvědomý Skokan. Měl se pokusit zjistit Jeho totožnost.

„Kde je Mabdan II.?" zeptal se velmi přísně Rhodan zablokovaného Skokana. „Patriarchu jsme mezitím našli v malé kajutě na konci chodby... Tvůj rod se tě bude brzy ptát, jak je možné, že ses vydával za patriarchu. Příteli, obávám se, že tě čekají velice nepříjemné chvíle! Takže, kde najdeme Mabdana II., Skokane?"

Varování Perryho Rhodana neudělalo na bezbranného muže žádný dojem. Kitaj Išibaši hlásil svému šéfovi: „Nic z toho prostě nevnímá, pane. Já..."

„Aha, Perry Rhodan!" vyhrkl Skokan a zašklebil se.

„Kakuto, okamžitě skočte do spojové centrály. Zkontrolujte, jestli tam přece jen nemají ještě jednu hypervysílačku, která by odvyšlálala hovory z této kajuty! Rychle, Kakuto!"

Když nastrčený Mabdan III. vyslovil Perryho jméno, Perry Rhodan si znovu uvědomil, že počítačový Regent z Arkonu III zná jenom jeden cíl - za všech okolností zjistit pozici Země a všemož-

nými prostředky, i těmi nejzákeřnějšími, zneškodnit Perryho Rho-dana a jeho Sluneční říši.

Rhodan přemýšlel. Divil se, proč Mabdan lil. tak hloupě prozradil svůj objev, když Jeho úvahy přerušil Felimer Lloyd: „Pane, Mabdan Úl. a jeho mozkové vlny... Pane, něco takového jsem neviděl ani v blázinci...”

Ale i Felimer Lloyd byl vyrušen.

Kakuta teleportoval do kajuty. Po levém spánku mu tekla krev. Ale nevšímal si jí. Jeho zpráva mu nyní připadala důležitější než vlastní život. „Každé slovo, všechno, co se tu stalo, je odvysíláno druhou hypervysílačkou... Vysílá se na frekvenci počítačového Regenta. Ještě před dvěma minutami se vysílalo. Teď už ne...”

Malý štíhlý Japonec požádal nepopsatelným gestem o odpuštění a podával Perrymu Rhodanovi termozbraň. „Tímhle jsem hyper-vysílání ukončil. Jinak to nešlo, ale stejně jsme si moc nepomohli. Divím se jen, že sem Arkon ještě neposlal pár desítek superobřích křižníků, aby nás co nejsrdečněji pozvaly na svou palubu...”

„Já se tomu nedivím,” odpověděl Rhodan a pousmál se. Koneckonců znal tuto Část vesmíru i jeho Čtyři neviditelná radioslunce.

^ ^ ^

Správa ekhonidského vězení v hotelu „Hvězda Arkonu” měla zvláštní názory na hygienu a speciálně u těch nových zajatců, které přivezli z mezihvězdného prostoru, si dala velmi záležet.

Přijetí proběhlo rychle za pomoci počítačů, ale úplná dezinfikace zabrala i přes prvotřídní chemické prostředky z Arasu příliš mnoho času.

Major Clyde Ostal a jeho muži nevycházeli z údivu. Právě byli odvedeni už do sedmého oddělení, a nikdo z nich se přitom necítil dvakrát dobře. Pak byli odváženi antigravem do virospektroskopického oddělení k dalšímu vyšetření.

Toto oddělení se nacházelo v posledním patře mrakodrapu a zabíralo celou třetinu patra.

Osm po zuby ozbrojených Ekhonidanů je odevzdalo u brány. Stejně jako u Šesti ostatních oddělení ani tady nevstupovali dovnitř.

Major Clyde Ostal rychle mávl rukou, aby odmítl poručíka Seegerse, který ho chtěl oslovit. Stáli za sebou po dvojicích. Nenápadný portál, chráněný mocným energetickým štítem, se právě otevíral. Major Ostal si jej nevšímal. Mnohem víc ho zajímaly malé dveře, kterými procházeli ekhonidští lékaři.

Znovu si všiml, jak se tyto boční dveře otevírají. Ted' zůstaly otevřeny déle než obvykle. Postarší Ekhonidan stál mezi dveřmi a volal něco nahoru.

Nahoru vedl jakýsi běžící pás a nad ním bylo vidět úzký proužek modrého nebe nad Ekhasem.

„Támhle přichází Hasting," špitl poručík Seegers.

Ve stejném okamžiku major pochopil, že ted' jsou kompletní. Hasting, který si u vchodu do vězení zlomil ruku, se mezi ně vrátil.

Poručík Seegers se musel hodně ovládat, když major zašeptal: „Pošlete mi sem Hastinga!"

Čekali ve velkém protáhlém předpokoji virospektroskopického oddělení, obloženém bílým plastikem a osvětleném ze všech stran. Ekhonidané, kteří tudy procházeli, se na Pozemšťany dívali jako na podivná zvířata.

Major Clyde Ostal pohlédl k bočním dveřím, které byly stále ještě otevřeny a jimiž bylo vidět maličký výřez nebe.

Neozval se tam ted' typický zvuk startujícího arkonidského vzdušného taxíku?

Major Ostal ucítil-na rameni čísi dlaň. Poručík Seegers mu polohlasem říkal: „Hasting už stojí u nás, ale..."

Dvířka zapadla. Starý Ekhonidan prošel pokojem a zmizel za průhlednými dveřmi, jimiž bylo vidět do sálu s mnoha velkými třpytivými přístroji.

„Chlapi!" zvolal Clyde Ostal ostře. „Mluvte tiše, povídejte si dál, ale přesto mi naslouchejte!"

Támhlety dveře vedou na přístávací střechu. Jakmile řeknu heslo TIGRIS, každý z vás se postará o to, aby zneškodnil Jednoho nejbližšího Ekhonidana tak, aby nemohl přivolat pomoc. Déle než tři vteřiny nemůže tahle bezpečnostní akce trvat. Jednotlivě pro-

jdeme bočními dveřmi. Běžící pás vede nahoru na střechnu. Nevím, na co tam narazíme..." i

Náhle major konstatoval. Že se v předpokojí zdržují pouze tři Ekhonidané.

Heslo TIGRIS padlo. Oslovilo/připravené muže, kteří uměli být nebezpeční i beze zbraní. Vždyť přece patřili k pozemské roz vědce.

TH nic netušící Ekhonidané, službu konající lékaři justice Ekhasu, před sebou najednou spatřili neoblečené Pozemšťany, pak viděli jenom pěst a potom už nic. V bezvědomí leželi vedle sebe na podlaze, zatímco dvaatřicet párů bosých nohou mířilo k malým bočním dveřím, jež Clyde Ostal právě otevíral.

Už na běžícím pásu, který ho rychle vyváželi na střechnu, se otočil. Jeho muži vzorně opouštěli sál. i

Šli jeden za druhým. Museli brát v úvahu nosnost poměrně úzkého pásu. s

Za Čtyři vteřiny se Clyde Ostal dostal nahoru. Zářivé světlo nažloutlého slunce Naral ho oslnilo. Přimhouřenýma očima se rozhlížel napravo a nalevo. Čekal ozbrojené strážce a byl překvapen, že tam žádné nejsou.

„Všichni jsme nahoře, majore!" ozvalo se za ním. Pak se ale zleva ozval výkřik. Právě tam několik cestujících opouštělo velké aerotaxi, které je přivezlo z kosmodromu. Napravo, ani ne dvacet kroků od nich, stál stejný model se spuštěnou rampou. Dvířka do kabiny byla otevřená, stejně jako dveře do pilotní kabiny.

„Nechtě je být!" zvolal major Clyde Ostal přes rameno ke svým lidem. „Doprava, ten taxík!"

Uplynuly další tři vteřiny. Na pohyblivém pásu se nacházelo už jen osm jeho lidí. Se čtyřadvaceti muži se rozběhl. „Seegersi!" zvolal a zprava se ozvala odpověď. „Seegersi ke mně, ostatní do kabiny!"

Clyde Ostal přidal, vyskočil, sáhl rukama napravo a nalevo, zachytil se jakýchkoli výčnělků a vytáhl se do pilotní kabiny aerotaxi-ku.

Těsně za ním ho následoval poručík Seegers a zabouchl za se-30

bou dveře. „Nastupují poslední, majore... Ale, proboha... Vždyť o nás Ekhonidané musejí vědět!“ Z kabiny přišlo hlášení: „Jsme kompletní, majore!“ Zároveň se zabouchly dveře kabiny pro pasažéry. Pohony stroje zařvaly. Taxík se odlepil od střechy, prudce zrychlil, a nebyl ani na dvacet metrů daleko od střechy Hvězdy Arko-nu, když Clyde Ostal namířil k temnému pruhu na severu daleko za městem. Clyde Ostal se domníval, že tam vzadu poznává

les-

Seegers seděl před vysílačkou. Ostat jedním uchem naslouchal. Na frekvencích, které Seegers zatím odposlechl, nebylo o jejich útěku dosud slyšet.

Nemohli tušit, že na jejich straně stojí jisté nedorozumění. Lékaři virospektroskopického oddělení se totiž domnívali, že Pozemšťané jsou zatím ještě testováni v oddělení G8, zatímco kolegové z G8 si mysleli, že jejich svěřenci jsou už u viroanalytiků.

Tři omráčení lékaři leželi vedle sebe v koutě předpokoje, přikryti měkkými zelenými plášti.

Aerotaxi stále zrychlovalo. Nicméně major Clyde Ostal nebyl o úspěchu své akce příliš přesvědčen. Svým vystoupením na střeše hotelu vyvolali senzaci, o které se jistě bude mluvit.

„Ve vysílačce pořád nic," konstatoval poručík Seegers a pobaveně se zašklebil jako kluk, kterému se podařil dobrý žert. „Majore, je možné, aby hoteloví hosté vůbec netušili, že nahoře je nějaké vězení a že naše vystoupení považovali jen za nějaké představení nahatých divochů?"

„Zanechte žertů," upozornil ho Ostal. „Raději zkontrolujte všechny frekvence. Ještě stále nás nepronásleduje žádná loď?"

Major nemohl tušit, že se poručík svou domněnkou trefil do Černého. Ve stejné době bylo vedení hotelu bombardováno ze všech stran. Rozčilení hosté požadovali vysvětlení, proč nejexkluzivnější hotel Ent-Thanu poskytl ubytování nahým divochům a ještě ke všemu jim umožnil odletět z veřejné přistávací plochy.

Vedení hotelu reagovalo rozpačitě. Nikdo nevěřil ředitelovu tvrzení, že o ničem nevědí, a že ty podivné události nemají s hotelem nic společného. Ani ředitele hotelu však nenapadlo spojit se s

vězením, které tam existovalo už dvě stě let - ještě nikdy se žádnému trestanci nepodařilo uniknout.

„Pořád nic?“ zeptal se Ostal, tentokrát už poosmě.

„Ne, majore!“ Poručík Seegers si nevzpomínal, že by někdy odpovídal v tak dobré náladě.

Brzy se pod nimi zjevilo moře stromů a bylo stále hustší a hustší.

Právě se ukázala malá mýtina. Hučení prohrátého motoru rázem ztichlo. Brzdné agregáty zasyčely, ale byly dostatečně silné, aby aerotaxi zpomalily.

Přistáli měkce jako peříčko. Jedenatřicet Pozemšťanu rychle opustilo taxík a ukrylo se mezi prvními stromy. I poručík Seegers vyskočil ven. Major Clyde Ostal však měl ještě nějakou práci. Musel se pokusit zbavit taxíku.

Připravil si odvážnou akci, nicméně neváhal ani vteřinu. Pohony lodi opět zařvaly. Clyde Ostal v klidu zkontroloval údaje, které uložil do paměti autopilotovi. Taxík měl letět k východu a po osmiminutovém letu se měl zřítit z výšky tří set metrů.

Ostal se napůl zvedl, otočil se k otevřeným dveřím pilotní kabiny a pohnul pákou regulace energie;

Taxík zařval a prudce vystoupal kolmo vzhůru. Major z něj vyskočil ve výšce dvou metrů. Měkká hustá tráva jeho dopad zmírnila. Pak se nad ním mihl stín, minul vrcholky prvních stromů; obrátil se k východu a začal stoupat.

O minutu později zavládlo na mýtině ticho. Řev pohonů aerotaxi už nebylo slyšet, když kdosi zvolal: „To jsem teda zvědav, jak to tady půjde dál!“

Major Ostal ho napomenul: „Neměl bych nic proti tomu, seržante Bracku, kdybyste se nad naší situaci zamyslel. Řeči tu nic nezmohou;“

^ A ^

Totéž tvrdil i Egg-Or, Šéf planetární rozvědky Ekhasu, když dorazil z hlavního stanu arkonské flotily do své centrály a dal si předložit zprávy. Nejdříve ze všeho oslovil policejního Šéfa města. „Domane, upozornil jste všechny obchody s textilem a konfekcí, že

tuto noc musejí počítat s loupeží? Ne? A smím se zdvořile zeptat, kdy to uděláte? Stejně tak varujte všechny obchody se zbraněmi a sklady potravin. Sám pak dále popřemýšlejte, koho byste měl Ještě upozornit. Děkuji vám, Do-Mane!"

Do-Man opustil pracovnu. Jeho Šest kolegů/kteří dosud nesměli odejít, mu závidělo. Měl to za sebou. Na ně to všechno teprve čekalo'.

Ale Egg-Or nebyl žádný tyran. Posadil se, uvolnil se a začal naprosto klidně: „Máme tu třiatřicet Pozemšťanů, které musíme znovu najít. Jejich tváře jsou neustále na obrazovkách televize. Nebyl by žádný problém je zatknout, kdyby to nebyli právě Pozemšťané! Ano, já..."

Vtom se bez ohlášení rozsvítila jedna z obrazovek a na té se objevila tvář šéfa kontrolního stanoviště kosmodromu Ent-Thanu. Tento muž se jmenoval Egswin a byl očividně velmi rozrušen.

„Ano?" zeptal se Egg-Or.

„Egg-Ore, před necelou hodinou tu přistál křižník MAB I, první loď skokanského rodu Mabdanů. Kontrola dokladů i paluby proběhla v pořádku, nicméně náhodná návštěva spojové centrály přinesla důkaz, že MAB I disponuje druhou hypervysílačkou, která byla během letu na Ekhas zničena.

Egg-Ore, já bych vám nevolal, kdyby kontrola našich úředníků dopadla alespoň trochu uspokojivě. Nicméně nikdo z posádky Skokanů nedokázal vysvětlit účel a smysl přístroje ani Jeho zničení.

Hned poté byla MAB I podrobena přísnější kontrole. Bylo zjištěno, že nejméně Čtyři osoby, pokud ne šest, byly na palubě navíc. Kromě toho se postrádá Mabdan I. Posádka nedokázala podat uspokojivou odpověď o osudu patriarchy těchto Skokanů, a o přítomnosti dalších osob na palubě nechtěla nic vědět. Všichni nás však ujišťovali, že při startu lodi v soustavě Naral byl Mabdan L na palubě.

Hned nato jsem nad MAB I vyhlásil karanténu a tato skokanská loď je momentálně ještě prohledávána."

Čím déle Egswin mluvil, tím silnější bylo Egg-Orovó rozrušení. Intuitivně viděl souvislosti mezi ukořistěným TIGRISEM a právě přistanuvší MAB I.

vězením, které tam existovalo už dvě stě let - ještě nikdy se žádnému trestanci nepodařilo uniknout.

„Pořád nic?“ zeptal se Ostal, tentokrát už poosmě.

„Ne, majore!“ Poručík Seegers si nevzpomínal, že by někdy odpovídal v tak dobré náladě.

Brzy se pod nimi zjevilo more stromů a bylo stále hustší a hustší. Právě se ukázala malá mýtina. Hučení prohrátého motoru rázem ztichlo. Brzdné agregáty zasyčely, ale byly dostatečně silné, aby aerotaxi zpomalily.

Přistáli měkce jako peříčko. Jedenatřicet Pozemšťanů rychle opustilo taxík a ukrylo se mezi prvními stromy. I poručík Seegers vyskočil ven. Major Clyde Ostal však měl ještě nějakou práci. Musel se pokusit zbavit taxíku.

Připravil si odvážnou akci, nicméně neváhal ani vteřinu. Pohony lodi opět zařvaly. Clyde Ostal v klidu zkontroloval údaje, které uložil do paměti autopilotovi. Taxík měl letět k východu a po osmiminutovém letu se měl zřítit z výšky tří set metrů.

Ostal se napůl zvedl, otočil se k otevřeným dveřím pilotní kabiny a pohnul pákou regulace energie;

Taxík zařval a prudce vystoupal kolmo vzhůru. Major z něj vyskočil ve výšce dvou metrů. Měkká hustá tráva jeho dopad zmírnila. Pak se nad ním mihl stín, minul vrcholky prvních stromů[^] obrátil se k východu a začal stoupat.

O minutu později zavládlo na mýtině ticho. Řev pohonů aerotaxi už nebylo slyšet, když kdosi zvolal: „To jsem teda zvědav, jak to tady půjde dál!“

Major Ostal ho napomenul: „Neměl bych nic proti tomu, seržante Bracku, kdybyste se nad naší situaci zamyslel. Řeči tu nic nezmohou!“

^ A ^

Totéž tvrdil i Egg-Or, Šéf planetární rozvědky Ekhasu, když dorazil z hlavního stanu arkonské flotily do své centrály a dal si předložit zprávy. Nejdříve ze všeho oslovil policejního šéfa města- „Do-- Mane, upozornil jste všechny obchody s textilem a konfekcí, že

tuto noc musejí počítat s loupeží? Ne? A smím se zdvořile zeptat, kdy to uděláte? Stejně tak varujte všechny obchody se zbraněmi a sklady potravin. Sám pak dále popřemýšlejte, koho byste měl ještě upozornit. Děkuji vám, Do-Mane!"

Do-Man opustil pracovnu. Jeho šest kolegů, kteří dosud nesměli odejít, mu závidělo. Měl to za sebou. Na ně to všechno teprve čekalo'.

Ale Egg-Or nebyl žádný tyran. Posadil se, uvolnil se a začal naprosto klidně: „Máme tu třiatřicet Pozemšťanů, které musíme znovu najít. Jejich tváře jsou neustále na obrazovkách televize. Nebyl by žádný problém je zatknout, kdyby to nebyli právě Pozemšťané! Ano, já..."

Vtom se bez ohlášení rozsvítila jedna z obrazovek a na té se objevila tvář šéfa kontrolního stanoviště kosmodromu Ent-Thanu. Tento muž se jmenoval Egswin a byl očividně velmi rozrušen.

„Ano?" zeptal se Egg-Or.

„Egg-Ore, před necelou hodinou tu přistál křižník MAB I, první loď skokanského rodu Mabdanů. Kontrola dokladů i paluby proběhla v pořádku, nicméně náhodná návštěva spojové centrály přinesla důkaz, že MAB I disponuje druhou hyper vysílačkou, která byla během letu na Ekhas zničena.

Egg-Ore, já bych vám nevolal, kdyby kontrola našich úředníků dopadla alespoň trochu uspokojivě. Nicméně nikdo z posádky Skokanů nedokázal vysvětlit účel a smysl přístroje ani jeho zničení.

Hned poté byla MAB I podrobena přísnější kontrole. Bylo zjištěno, že nejméně Čtyři osoby, pokud ne Šest, byly na palubě navíc. Kromě toho se postrádá Mabdan I. Posádka nedokázala podat uspokojivou odpověď o osudu patriarchy těchto Skokanů, a o přítomnosti dalších osob na palubě nechtěla nic vědět. Všichni nás však ujišťovali, že při startu lodi v soustavě Naral byl Mabdan I. na palubě.

Hned nato jsem nad MAB I vyhlásil karanténu a tato skokanská loď je momentálně ještě prohledávána."

Čím déle Egswin mluvil, tím silnější bylo Egg-Orovo rozrušení. Intuitivně viděl souvislosti mezi ukořistěným TIGRISEM a právě přistanuvší MAB I.

„Děkuji za informaci, Egswine," řekl. „Už jste se spojil s mateřským přístavem MAB I?"

„Ne."

„Pak to okamžitě udělejte. Zavolejte mi, jakmile se dozvíte cokoliv nového!"

Egg-Or vypnul spojení. Zamyšleně pohlížel na své spolupracovníky. Neodvažovali se promluvit. Všichni věděli, že jejich šéf ve" - líce často vyřešil řadu problémů od psacího stolu. Egg-Or patřil k.' těm šťastným náturám, jejichž intuice i rozum byly stejně silné. „Takže...," řekl jako někdo, koho probudili z lehkého spánku. „Sami nejlíp víte, co je potřeba udělat. Nasad'te všechny síly, abychom nejpozději zítra ráno měli všech třiatřicet Pozemšťanů opět ve své moci. Kdybych nebyl tady v centrále, zanechám zprávu, kde mě najdete."

Spolupracovníci opouštěli svého Šéfa trochu zmateni. Průběh zasedání si představovali trochu jinak. Nedokázali se zbavit poci- : tu, že rázný konec porady bude mít něco společného s Egswinovým zavoláním. Měli pravdu.

Egg-Or se dal odvézt ke kosmodromu a vstoupil do oddělení planetární rozvědky v okamžiku, kdy právě přicházelo hypervysílání ze Soralu, planety vzdálené téměř pět světelných let od Arkonu.

Egswin, mimořádně vysoký Ekhonidan, působil na Egg-Ora dojmem muže, který je na konci svých sil.

„Egg-Ore, slyšel jste, s kým jsem právě hovořil?" „Přirozeně, se Soralem. MAB I přiletěla z této planety?" Egswin přikývl. „Ano, pane, MAB I startovala ze Soralu. Ale Mabdan I. byl údajně velmi nemocný, proto jeho místo zaujal Mabdan IIL, aniž by byl rod předem informován. Egg-Ore, ptám se vás, kde zůstali Mabdan I. a II.? Proč žádný ze Skokanů neví, že by jeden nebo druhý byli na palubě?"

„Zeptali jste se alespoň, kolik transicí lod' provedla cestou k Ekhasu?"

„Ano. Všichni do jednoho udávali počet pěti transicí. To nám potvrdil i palubní počítač..."

Do jejich hovoru se neustále pletl reproduktor: ^Může s vámi mluvit Sassas, pane?"

Egswin se otočil: „Ať jde dál!“ Egg-Orovi řekl: „Sassas spolu se svými kolegy probral počítač MAB 1.“

Vstoupil starý, sehnutý Ekhnidan. Z jeho tváře se dalo vyčíst, že nepřináší žádné dobré zprávy. Egswin ho vyzval, aby se posadil. Jeho hlas zněl netrpělivě.

To odborníka přimělo, aby okamžitě přešel k věci. „Tady,“ řekl, ukázal na směsici souřadnic a dodal: „MAB 1 se po svém Čtvrtém skoku ponořila do... slunečního pekla.“

„Cože?“ zvolal Egg-Or překvapeně.

„Ano, pane, MAB 1 transitovala ve slunečním pekle. Jako sluneční peklo je označena zakázaná oblast pod číslem 00674-B-00001.“ⁱⁱ

„Sassasi, vy se asi pletete!“ odporoval Egg-Or energicky.

„Já se plést můžu, pane, ale počítač ne. Tyto souřadnice máme z palubního počítače MAB 1. Ovšem skokanská loď nejenže vyhledala oblast čtyř pekelných hvězd uprostřed Mléčné dráhy, také se tam tři hodiny poměrně bezcílně pohybovala, než zachytila hypervysílání, které obsahovalo pouze jedno slovo: Arkon...“

„Moment,“ přerušil ho Egg-Or a překvapeně pohlédl na Egswina a Sassase. „Co říká hvězdný katalog o oblasti pekelných sluncí? Není tam snad psáno, že je tam znemožněn jakýkoliv hyper-spojový provoz, stejně jako astronavigace? Tady něco nesouhlasí, Sassasi!“

„Opakuji pouze to, co tvrdí počítač lodi,“ paličatě odvětil Sassas.

Egg-Or se obrátil k Egswinovi. „Zavolejte ještě jednou Sorai! To střídání velení na palubě MAB 1 mi připadá velice podezřelé.“

Než ale stačili navázat spojení, ozval se generál Sutokk ze svého hlavního stanu. „A, tak to mě vaše centrála informovala správně, Egg-Ore,“ ozvalo se posměšně z monitoru, zatímco se Egg-Or mračil. „Proč vám volám: Zachytil jsem několik záhadných náznaků, týkajících se jedné skokanské lodi. Už vás někdy napadlo, že by tento skokanský rod mohl být spolčen s Perrym Rhodanem? Přenechte mi na pár hodin posádku té lodi a mí důstojníci vám brzy dodají jejich příznání! Pak budeme vy i já vědět, kde vězí čtyři

nebo Šest neznámých osob, které se na palubu MAB I připluly bez, pozvání!"

„Zase vymývání mozku, generále?" zeptal se ostře Egg-Or.

„Přirozeně..." ' ' •

„Dobrá," odpověděl Egg-Or. „Mám tu ještě jednu věc. Je naléhavá. Pak vám sdělím své rozhodnutí." . .

„Budu čekat na vaše zavolání, Egg-Ore!" S těmito slovy vypnul H generál spojení a jeho tvář zmizela.

Egg-Or ignoroval Egswinův tázavý pohled. „Pamatujte si jedno, Egswine - ať se stane cokoli, žádný Pozemšťan a žádný Skokan z MAB I se bez mého povolení nesmí podrobit vymývání mozku! Kdyby se tak mělo stát, braňte je a udeřte, jako by šlo o vaše dítě! Tak, a teď už konečně zavolejte administrátora Soralu!"

O několik minut později dostal hlášení: „Administrátor počítačového Regenta na Soralu nebude během následujících devíti dní k dosažení!"

Egg-Or popadl mikrofon: „Pak mě spojte s šéfem bezpečnosti na Soralu, s mým kolegou Em-Enem!"

Odpověď, kterou dostal, zněla vyloženě ospale. Spojář přitom dokonce určitě zívá: „Copak nevíte, že tady máme půlnoc? Zavolejte nám zítra ráno. Konec!"

Egg-Or a Egswin kleli a nadávali, nicméně okamžitě ztichli, když , uslyšeli, jak se Sassas chichotá. Počítačový specialista si mnul ruce. „To mi ale udělalo dobře, že jsem vás poslouchal! My všichni máme Arkonidanů včetně toho jejich stroje plné zuby!" „Ale my jsme nic takového netvrdili," odporoval Egg-Or. «

„Ne," kýval Sassas hlavou, „to jste opravdu netekli," zamrkal pobaveně.

„Generál Čeká na odpověď," připomněl Egswin. „Pokud se ohlásí, řekněte mu, že jsem byl odvolán. Kdyby mě snad hledali, nebo kdyby přišla nějaká důležitá zpráva..., najdete mě na MAB I."

Egg-Or se dal odvézt k válcovité kosmické lodi. Už k ní byla připojena Široká nákladní rampa a na nekonečném běžícím pásu bylo vyváženo obrovské množství zboží. Než se však tohoto zboží dotkl první pracovní robot, proběhlo třemi kontrolami, které by

běžící pás automaticky zastavily, kdyby se v nějaké bedně ukrýval člověk. Egg-Or vstoupil na krátkou rampu v přední třetině. Ve velínu a spojové centrále pracovali ještě pořád muži z rozvědky, v největší kajutě byla zavřena posádka a jeden muž po druhém byli vyváděni k jednotlivým výslechům.

Egg-Orovi muži nepoužívali brutální metody. Ovšem i ti nejsilnější a psychicky nejodolnější mohli vydržet takovou zátěž jenom po určité době. Egg-Or se zapojil do výslechu jednoho mladičkého Skokana.

Podle jeho vlastní výpovědi měl službu ve spojové centrále po druhé transici. V tomto místě byl zahájen výslech. Otázka, odpověď, otázka, odpověď - deset minut a pořád dokola. Uplynula dvacátá minuta a stále se opakovaly otázky a odpovědi. Mladý Skokan už byl na konci sil.

„Kde jste si přivodil to zranění pravé ruky? Odpovězte, okamžitě!“

Galaktický obchodník se poprvé zarazil, pak se křečovitě zasmál a napůl ironicky se zeptal: „Cože? Kde?“ a zahleděl se na svou ruku. Hned nato vykřikl: „To ale nevypadá dobře!“

„S kým jste se to popral?“

„Já? Už několik týdnů jsem se s nikým nepral.“

„Ale to zranění vaší ruky pochází z nějaké rvačky! Udeřil jste snad někoho, když byla zničena druhá hypervysílačka? Kdo ji zničil? Odpověz, Skokane!“

„Tak moment... Ano, něco tu bylo, ale co?“

„Odpovězte, rychle!“

„Nechtě toho, ať může přemýšlet,“ vmísil se do hovoru Egg-Or. Měl pocit, že mladík chce vypovídat upřímně. Ale když viděl, s jakou námahou se Skokan snaží vzpomenout na to, co se vlastně stalo, uvědomil si, že s těmito galaktickými obchodníky musel někdo něco provést. Nebylo přece normální, aby si mladý člověk nevzpomněl, odkud má čerstvé zranění.

Pak si však uvědomil, že tito muži strávili dlouhý čas v takzvaném slunečním pekle, v oblasti středu Mléčné dráhy, kde vládla neznámá síla radiových sluncí. Takový pobyt vyvolával nejen de-

prese a strach, ale v určitých případech i ztrátu paměti. Tím by se vysvětlilo, proč si mladík nevzpomíná, ale nikdo zatím nevysvětlil, kde zůstali Mabdan I. a U. a kdo byli muži, kteří hned po přistání křižník MAB I opustili.

Sotva tohle domyslel, ozvali se muži od hypervysílačky a hlásili mu, že MAB I navázala v oblasti pekelných sluncí kontakt s jiným křižníkem.

„Požaduji podrobnosti!“ křikl Egg-Or, ale ty jeho odborníci neznali. Nebylo to možné. Tento starý model lodi nedisponoval paměťovou centrálou, která by uchovávala zachycená radiová vysílání. Nicméně typ zničené hypervysílačky byl supermoderní. Za normálních okolností by se nacházel pouze na válečných lodích Arkonu.

^^^

Hvězda Arkonu byla největším hotelem hlavního města, i přesto, že se nahoře nacházela věznice.

Perry Rhodan a jeho tři mutanti obývali pokoje v první třetině obrovité budovy.

Opustili křižník MAB I několik minut po přistání, aniž by si přitom dávali mimořádný pozor. Automatický taxík je odvezl. Vmísili se do davu cestujících, kteří vystupovali a nastupovali před hotelem Hvězda Arkonu. V recepci byli zaregistrováni, ale podle svých dokladů přicházel každý odjinud. Každý přiletěl na jiném křižníku, nikdo z nich na palubě MAB I.

Čtyři Pozemšťané se ubytovali ve třech různých patrech. Než se Rhodan rozloučil s Fellmerem Lloydem, požádal ho, aby pomocí svých parapsychických sil našel majora Clydea Ostala a mužstvo z paluby TIGRISU.

Když o půl hodiny později přišel do hotelového pokoje Perryho Rhodana, byli tam už Kitaj Išibaši a Tako Kakuta.

Lloyd pochopil Rhodanovu telepatickou otázku a odpověděl: „Ne, žádný kontakt.“

Rhodan na něj zamyšleně pohlédl. V duchu pořád viděl obchodní

lod' TIGRIS na okraji kosmodromu- Všechny její rampy byly spuštěny a všechny vstupy otevřeny.

„Kakuto," oslovil štíhlého teleportera, „rád bych věděl, co se právě děje s TIGRISEM a zda jsou příslušníci posádky na palubě. Nic ale neriskujte! Bude vám na to stačit deset minut?"

Kakuta se tiše zasmál. „Vrátím se zpátky včas, pane."

Sotva teleporter zmizel, Felimer Lloyd dostal další rozkaz: „Pokuste se v hlavním stanu arkonidských bojových sil najít jejich generála, Lloyde. Musíme se co nejdříve dozvědět, kde jsou major Ostal a jeho muži. Mám totiž nejasný pocit, jako by nás někdo hledal."

Felimer Lloyd se usadil v křesle a zavřel oči. Pro něj teď existoval jen svět mozkových vln, telepatických sil a jeho zaměřovačích smyslů. Už ani nevnímal slova, která Perry Rhodan adresoval sugestorovi Kitaji Išibašimu.

„Posádka MAB I nás dostane do potíží. To vám nevyčítám. Nemohu posoudit, zda jste pracoval dobře nebo špatně, ale musíme se připravit na chyby všeho druhu. Ukořistěním TIGRISU Ekhonidané znejistěli a zneklidněli, a jsou proto dvojnásob nedůvěřiví. To znamená, že budou přísně kontrolovat všechny lodě, a že jim bude nápadné, že na palubě MAB I není žádný kapitán."

„Mohl bych ovlivnit muže, kteří prohledávají MAB I," navrhl Išibaši.

„Na to už je pozdě," mínil Rhodan. „Kdoví, kolik lidí se teď lodí galaktických obchodníků zabývá a..."

V té chvíli se vrátil teleporter Kakuta. Sedět ve svém křesle, jako by je nikdy neopustil. Rhodan a Išibaši na něj pohlédli plni očekávání. Felimer Lloyd neviděl a neslyšel nic z toho, co se kolem něj dělo.

„Pane," začal štíhlý Japonec, „na palubě TIGRISU je strašná spousta vědců z planetární rozvědky. Jejich Šéf se jmenuje Egg--Or. Měl jsem pocit, že nám sedli na lep. Namlouvají si, že za několik hodin budou znát pozici Země. Žádný z nich vůbec netuší, že všechny uložené údaje jsou falešné."

„O posádce jste se nic nedozvěděl?" vyzvídal Rhodan.

„Ani slovo. Všichni se už těšili na to, jak skončí s prací, pane. O našich mužích nemluvil nikdo.“

„Išibaši, nerad bych podcenil ekhonidskou rozvědku a cizineckou policii. Jděte do recepcce a postarejte se tam tím svým způsobem o pár Ekhonidanů.“

„Ano, pane,“ odpověděl sugestor a nenápadně zmizel z pokoje. Antigravovým výtahem sjel dolů a prošel rozlehlým prostorem k recepci. Všude viděl registrační roboty a měl pocit, že cítí, jak ho jejich zkoumavé paprsky ohmatávají, ale pak se soustředil na dav klientů hotelu. Byli tu Arkonidané, Skokani, Arasové i bytosti zcela nelidského vzezření. Někteří měli skafandry, protože pro ně byla tato atmosféra jedovatá. Všichni se tlačili kolem recepcce a všichni chtěli od devíti Ekhonidanů za pultem informace.

Tvář Kitaje Išibašiho neprozrazovala nic z napětí, kterým vyvolával svou sugestivní sílu. Jeho hypnotický příkaz byl prostý: „Každému, kdo se zeptá na Čtyři, pět nebo šest Skokanů odpovzte, že mezi více než dvaceti tisíci hotelovými hosty je takových hodně. Odkážte je na informační roboty!“

Pak následoval další krok. Kitaj Išibaši se protlačil až k recepci.

„Přejete si, pane?“ oslovil ho jeden z úředníků. „Rád bych...,“ říkal Japonec nezávazně, ale v duchu mladému Ekhonidanovi vsugeroval: „Řekni mi, kdy přeprogramováváte registrační roboty?“ •

„Jenom jednou za rok, pane,“ odpověděl zdvořile úředník a ani se nedivil, že odpovídá takto, protože byl pevně přesvědčen, že se ho ten štíhlý Skokan zeptal nahlas.

„Kdo nařizuje přeprogramovav ani registračních robotů?“ vnutil mu Išibaši další sugestivní otázku. „Náš šéfinženýr Ulgald, pane...“ „Kde ho najdu?“

„V prvním patře, křídlo GG/3, oddělení registrace, pane.“ „Díky,“ řekl Išibaši nahlas.

Spěšně se rozloučil a pak v prvním patře vyhledal oddělení registrace. Oslovil jednoho Ekhonidana a dal si ukázat cestu.

„Zapomeň, že tě oslovil Skokan!" vydal mu Išibaši svůj sugestivní rozkaz a teprve potom odešel za šéfinženýrem Ulgaldem.

Tak se stalo, že deset minut před příchodem cizinecké policie byli registrační roboti přeprogramováni. Jejich devět měsíců a tři dny stará paměť byla definitivně vymazána.

Neexistovaly už žádné údaje o Perrym Rhodanovi a jeho mutantech, které by při přísnější kontrole pochopitelně neobstály. Poprvé v dějinách hotelu Hvězda Arkonu nedisponovalo hotelové vedení podklady, které by se týkaly současných hostů.

Ulgald, který ještě dvacet let po této události vzpomínal na tento den s mrazením v zádech, o své místo nepřišel, protože cizinecká policie pochopila, že přeprogramování robotů bylo způsobeno nečekanou náhodou.

Když Kitaj Išibaši přišel po hodině zpátky do Rhodanova pokoje, byl tam už i Tako Kakuta. Felimer Lloyd si mezitím přečetl myšlenky generála Sutokka a jednou se během telepatického zákroku dokonce rozesmál.

„Co se děje?" zeptal se překvapeně Perry Rhodan. „Ostal a jeho muži na sobě neměli při svém útěku šaty? Není to nějaký hloupý vtip toho generála flotily, Lloyde?"

Lloyd však odpřisáhl, že to Žádný vtip není a že generál nemá jediné dobré slovo pro šéfa planetární rozvědky, protože Egg-Or se bránil, aby byl kdokoliv z Pozemšťanů podroben vymývání mozku.

„Všichni touží po tom, aby získali galaktické souřadnice naší matičky Země!" oznamoval Felimer Lloyd.

„Však je brzy budou mít," řekl Perry Rhodan, ponořený do myšlenek. „Kakuta zůstane chvíli venku..."

Malý Japonec znovu teleportoval k vlajkové lodi generála Sutokka, aby si prohlédl konstrukci nového zaměřovače kompenzátorů.

Stejně jako všichni ostatní mutanti nejenomže podstoupil buňkovou sprchu a nestárl, ale byl také podroben intenzivnímu hypnó?kolení, aby se vyznal ve všech arkonidských oblastech vědy.

Materializoval přesně na hledaném místě. Arkonidské bojové křižníky se podobaly jeden druhému jako vejce vejci. Kakuta se

tam cítil jako doma. Jako na palubě LOTOSU, GANYMEDA nebo DRUSUSU.

Netrvalo dlouho a Kakuta stál tajemství tváří v tvář. „Tak tohle je ta věc, která nás měla porazit," slyšel mluvit sám sebe. Pak pátral očima po šedivých výčnėlcích, které umožňovaly vytažení přístroje z držáků.

Kompenzační zaměřovač, zhruba tři metry vysoký a deset metrů dlouhý, byl připojen k vedlejšímu strukturálnímu kompenzátoru. Tako Kakuta neměl v úmyslu žádnou sabotáž, k tomu mu Šéf nedal rozkaz.

Perry Rhodan chtěl znát jen více podrobností o konstrukci tohoto kompenzátorového zaměřovače.

Položil dlaně proti dvěma výčnėlkům. Část ochranného krytu se .uvolnila a Kakuta ji odložil. Ve výšce hlavy se objevil kompenzační zaměřovač. Ve stejné chvíli se v Kakutovi probudily vědomosti z této oblasti techniky. Zarazil se. Tuhle konstrukci přece v její základní podobě znal! Pomyslel přitom na okurkové bytosti, takzvané Swoony, a ve stejné chvíli pochopil, že nový arkonidský zaměřovači přístroj je pouze zvětšenou kopií swoonského vynálezu.

Náhle měl jakési tušení, které ho zasáhlo jako blesk a přinutilo ho obrátit se ke vchodu. Soustředil se, aby mohl v případě nutnosti. okamžitě teleportovat za strukturální kompenzátor.

Vchod se otevřel. Dovnitř vstoupil nějaký muž v arkonidské uniformě, ale vykřikl - a pak už ho Kakuta neviděl. Krátkou teleportací se dostal za strukturální kompenzátor. Schoval se. Zatím nechtěl zmizet úplně.. Chtěl vědět, jak bude Ekhonidan reagovat, až uvidí Část krytu kompenzačního zaměřovače opřenou o stěnu.

„Hvězdy a slunce!" vykřikl muž a roztřásl se. „Přece jsem dneska nepil nic ostrého! Nikdy bych nevěřil na duchy, ale teď už na ně pomalu věřím. Ztraceně, co ta deska tady? Kdopak ji sundal a nevrátil zpátky..."

Kakuta ještě slyšel, jak Ekhonidan uzavírá kryt přístroje, a pak se vrátil do hotelu Hvězda Arkonu, do pokoje Perryho Rhodana.

Hned po něm přišel Kitaj Išibaši. Byl pryč nejdéle ze všech, ale měl toho na srdci nejméně.

„Takže, kde je Ostal a jeho muži?" zeptal se Perry Rhodan. Felimer Lloyd na něj bezradně pohlédl. „Nemohu je najít, pane.

Kdyby aspoň někdo z Ekhnidanů, nebo alespoň ten generál něco věděli! Ale ten si pořád jenom pohrává s myšlenkou, že musí dostat nějakého Skokana k vymývání mozku."

Perry Rhodan se zatvářil rozhodně. „Tohle se mu nepodaří. O to se musíme postarat. Ale myslím, že musíme být připraveni i na případ, že naše muže objeví. Pojdme."

^^^

Egg-Or neměl klid.

Generál Sutokk neměl pomyslení ani na spánek.

Perry Rhodan a jeho tři mutanti byli na cestě nočním městem Ent-Than, aby nakoupili oblečení pro uprchlíky a získali nějaký nákladní vůz.

Clyde Ostal a jeho muži byli také na cestách.

Ocitli se na okraji velké mýtiny a dívali se na zelený měsíc, který vrhal slabé světlo. Les planety Ekhas mlčel. Ticho bylo strašidelné. Žádné noční zvíře nevydávalo zvuky, nebyli tu ptáci ani divoká zvířata, která by se na Člověka vrhala nebo před ním utíkala.

Chyběl i vítr.

Přesto, že už byla pozdní noc, bylo v lese stále ještě horko a vzduch byl velice vlhký. Třiatřicet mužů se potilo všemi póry.

Stáli už několik minut. Všichni čekali, až major vydá rozkaz k dalšímu pochodu. Ale Ostal zjišťoval situaci. Všichni jeho muži měli za sebou tvrdý výcvik, nikdo je však nenaučil, jak se pohybovat na bosých chodidlech v pralese.

Kromě toho měli žízeň. Mluvil jenom ten, kdo musel. Zapomínali i klít. Ale neztráceli odvahu. Čeho nedocílili dnes, dosáhnou jistě zítra nebo pozítří.

Oblečení, jídlo a pití. Touha po vodě byla nejsilnější. Měsíc náhle zmizel za mračny a když se třiatřicet mužů vydalo na další cestu, udeřily první blesky.

„To je bouře!" zvolal major. „A bouře přináší vodu, chlapi!" ,

Sliboval vodu jim i sobě. Ale ještě před bouří přišla vichřice a nebe křížovaly blesky. Mýtiny byla najednou ozářena záblesky rozbouřených přírodních sil.

Muži spatřili chatrč Či dům před sebou. Major Ostal se pokoušel překřičet řev hromu, ale nerozuměl mu ani poručík Seegers[^] který stál vedle něj. . . • -Í

„Jistě! Za vámi! Mám dát tento vzkaz dá'1!“ křičel poručík svému veliteli do ucha. ;

Protáhly řetěz třiatřiceti mužů na *bosých* nohou utíkal přes mýtinu k malé stavbě na opačné straně. ;
Pak přišel déšť. Vylil se z nebe jako bystřina. Na zemi se rychle tvořily velké kaluže. Dokonce i major Ostal v nich tišil svou ží-|
zen. Voda byla teplá a chutnala blátivé, ale její chuť vnímali teprve po několika hlubokých doušcích. . | „Kupředu!“ vykřikl
Ostal.

Vstali a běželi. Mýtina byla širší, než ve slabém světle měsíc&j odhadli. K domu či chatrči na opačné straně dosud stále nedorazili. \

Major Clyde Ostal a jeho poručík byli o tři kroky před ostatními- Stále jasněji se před nimi objevovaly obrysy ploché budovy, Nebyla to chatrč, nýbrž stavba z plastiku, jaké Arkonidané už po několik tisíciletí stavěli.

Najednou se Ostal zastavil. ^

Vlevo u rohu budovy, obrácené směrem k pasece, poznával obrysy robota.

„Zpátky, Seegersi!“ stačil ještě zvolat, ale pak ho zasáhl paprsek paralyzátoru a zbavil ho vědomí.

Poručík Seegers zareagoval neuvěřitelně rychle. Viděl, jak robot vykročil směrem ke své kořisti, jak se sklání a bere ji do náruče - a pak už jenom pozoroval, jak odnáší majora Ostala směrem k budově.

Během tohoto pozorování lezl Seegers po čtyřech zpátky a schoval se ve stínu lesa. Nechápal, jak je možné, že ho strojová bytost nezaměřila a nezneškodnila.

Opatrně se vrátil k seržantu Fipovi. Ten zašeptal: „A co major?“

„Vpředu jsou roboti!“ odpověděl poručík a Fip už se dál na nic neptal.

Když se vrátili k ostatním, poručík Seegers převzal velení. Uhnuli před budovou doleva, dorazili do lesa a pokračovali v pochodu.

Podle pozemských měřítek trval jeden den na Ekhasu osmatřicet hodin. Už deset hodin se probojovávali temnotou a lesem. Čekalo je ještě devět nočních hodin. Neoddávali se iluzím, že by do rozednění narazili na nějakou lidskou osadu.

Když včera letěli nad pralesem, široko daleko neviděli ani stopu člověka. Teď ale spatřili v dálce mezi kmeny stromu světelné body, které se nehýbaly z místa.

„Pokračujeme! Až k okraji lesa!“ zvolal Seegers.

Kraj lesa však byl patrně příliš daleko. Navíc les pomalu přecházel do prostranství, porostlého vysokým křovím.

„Slyším sice zdálky zvuk kosmických lodí, ale nevypadá to, že by byl kosmodrom Ent-Thanu nějak blízko,“ poznamenal poručík Hasting a zmlkl, protože si všiml něčeho na svém těle. Zlomenina jeho ruky byla vyléčená!

Ekhonidští lékaři ho ve vězení ošetřili novým preparátem Arasů a slíbili mu, že se rána během dvaceti hodin zahojí. A bylo tomu tak! Poručík Hasting na to chtěl upozornit svého přítele Seeger se, když se před nimi k hvězdnému nebi zvedl korpus válcovité kosmické lodi, která nejdříve stoupala kolmo, aby ve výšce pěti set metrů přešla do vodorovného letu a zamířila přímo k nim.

S dunícími pohonnými agregáty se přehnala nad jejich hlavami a zmizela v dálce.

„Ta světla...,“ ukázal poručík Seegers překvapeně do dálky. Jeden světelný bod za druhým zhasínal. Křovinatá pustina před nimi ležela jako panenská, nedotčená země.

„Ale co náš major...,“ poznamenal kdosi. Tato slévaje udeřila jako bomba. Dvaatřicet mužů se zastydělo. Nechali Ostala odnést, aniž by pro něj hnuli prstem.

Seegers se obrátil. „Nechci vědět, kdo to právě řekl, ale musím vám připomenout, v jaké situaci se nacházíme.“

Jeho hlas zněl ostře. „Našeho majora jsme nenechali na holičkách. Rozkázal nám, abychom nic nepodnikli, kdyby se jemu, mně nebo nám oběma něco přihodilo. Můžeme se ho pokusit najít a pomoci mu, až budeme mít odpovídající prostředky. Myslím, že bychom něco mohli najít v místě, kde odstartovala ta skokanská

lod' a kde se svítilo. Musíme tam dorazit dřív, než se *rozední*. Musíme to dokázat, chlapi!"

^ A ^

Dokázali to, ale mezitím přišlo ráno. Seegers, Hasting a Fip stáli schováni za křovím a opatrně se dívali před sebe.

Padesát metrů od nich stáli jako ocelové pomníky tři roboti Skokanů. Světlo žlutého slunce Naral se odrazilo v jejich čočkách. Robotům to nevadilo, jejich počítačové programy na oslnění nereagovaly.

Pak se jeden z těch tří pohnul směrem k Pozešťanům. Muži stáli bez pohnutí. Věděli, že roboti galaktických obchodníků nejsou tak vysoce citliví jako arkonidské stroje. Uplynulo dlouhých pět minut. Žádný robot se už nepohnul a nezasyčel ani termopaprsek.

„Nemůžeme tady přece trčet věčně," zašeptal Peter Hasting. „Jak bych mohl oslovit Skokana, aniž bych riskoval zásah některého z těch robotů?"

„Hastingu," odpověděl Seegers, „jak víte, že tu někde je nějaký Skokan? A i kdyby, co byste si od setkání s ním sliboval?"

„Všechno, Seegersi. Kdo se schoval do této pustiny, ten před Ekhonidany něco skrývá. Kdo něco skrývá, není nejspíš naším nepřítelem. A co když ten domek na mýtině patří této skokanské filiálce? Seegersi, Fipe... co si myslíte?"

Seegers zavrtěl hlavou. „Ta budova tam stála nezamaskovaná na okraji paseky. Je asi vidět i z výšky. Ale tohle je přistávací plocha pro kosmickou lod' a je zamaskovaná. Mezi tímto místem a budovou, kde byl zajat náš major, nevidím žádnou souvislost."

„Pokud je to pravda," řekl Hasting, „pak musí tři nebo čtyři muži risknout akci, Seegersi. Máme po ruce jenom kamení. Potřebuji muže, kteří dovedou dobře házet a také zasáhnout... Allane D. Mercante, tohle ve tvé bojové škole zatím ještě nebylo. Že?! Zasypat počítačově řízené roboty kamením..."

„Co tím chcete získat?" zeptal se Seegers.

Hasting odpověděl: „Někdo z nás to musí zkusit. Chci prorazit, chci ty roboty odlákat někam stranou!"

„Ne!“ odporoval Seegers energicky. „To by byla sebevražda!“
„Vidíte snad nějaké jiné řešení, Seegersi?“ zeptal se Hasting.
„Nechtě to udělat mě, poručíku Hastingu,“ požádal seržant Fip.
„Dva proti jednomu,“ řekl Hasting a uznale pohlédl na Fipa. „Nejsem tedy sám, kdo v mém plánu vidí naději. Budeme ty roboty trochu bombardovat a jakmile si nás všimnou, vyrazím. Budete se muset postarat, aby měli s tím kamením co dělat. Takže?“

Poručík Seegers s plánem svého druha nesouhlasil. A kdyby věděl, že sám Hasting sází nanejvýš padesát procent na úspěch, pak by to nedovolil.

Takhle však váhavě přikývl a pustili se do příprav.

Zanedlouho začalo z křoví létat kamení. Jeden z kamenů dopadl na prostředního robota. Pak zasypal kamenný déšť vedlejší dva. Muži, které Seegers pro toto bombardování vybral, házeli bez přestávky.

Vtom zareagoval robot napravo svými smrtícími zbraněmi. Tři paprsky zasyčely brzkým ránem a zničily část přilétajícího kamení. Stejně tak reagoval robot, který dosud stál přímo proti Hastingovi.

To byl pro Hastinga signál, aby vyběhl.

Optické systémy skokanských robotů sledovaly roj nepříjemných kamenů. Hasting věděl, že roboti nevidí dozadu. Věděl však, že dokáže během několika vteřin najít místo, odkud kameny přilétaly, a pak zahájí palbu.

Vzdálenost mezi oběma roboty napravo a jím nedosahovala ani jednoho sta metrů. Peter Hasting se rozběhl jako nikdy v životě. Neustále se díval nalevo a napravo. Skokanské bojové stroje k němu byly ze tří čtvrtin obráceny zády, ale sebemenší pootočení by stačilo, aby ho objevily.

Instinktivně skočil do blízkého křoví, ale nezůstal tam ležet. Jako Indián lezl dál a dokázal se, přitom nedotknout ani větvičky. Pak za sebou uslyšel dva zřetelné údery.

Dva kameny zasáhly robota, který se k němu právě chtěl obrátit.

Hasting horečně přemýšlel.

Počítačové systémy neznaly cit. Nebylo možné, aby na uder ka-

menem reagovaly podrážděně, avšak zásah znamenal začátek útoku, a na ten by logicky zareagovali. Robot to potvrdil tím, že se otočil zpět.

Hasting znovu vyskočil a proletěl dvěma křovími. Ztratil přitom roboty z očí, ale hned se zaskočeně zarazil, když tři metry od něj dopadl paprsek a taval zemi.

Robot nalevo ho zaměřil!

H[†]

Hasting uskočil stranou, ale pak si všiml dvou Skokanů, kteří vybíhali na volné prostranství, protože byli vyrušeni poplašnými signály. Peter Hasting zvedl ruce nad hlavu a rozběhl se jim v ústre-

^{ty}-Za paty mu dopadl impulzní paprsek a tentokrát ho už málem zasáhl.

Dva zaskočení Skokani sklonili hlavně zbraní. Nahý muž s rukama nad hlavou vypadal vskutku neškodně.

^ ^ ^

Egg-Or nebyl pouze překvapen, když k němu přivedli majora Clydea Ostala, hlídaného dvěma roboty, Egg-Or přímo vyskočil z křesla a zahleděl se na Pozemšťana.

Ti dva se znali!

Šéf planetární rozvědky si musel přiznat, že se kvůli Pozemšťanovu hrdému pohledu cítil nesvůj.

„Posad'te se, Pozemšťane!“ řekl Egg-Or ostřeji než chtěl.

Znovu ten pohrdavý pohled. Major Clyde Ostal mu položil otázku; „Copak Pozemšťané působí na Arkonidany a Ekhnidany jako duchové nebo strašidla, Že vás hned vyháňí špatné svědomí z křesla?“

Egg-Orovi tahle slova přece jen zaimponovala.

„Posad'te se..., prosím!“ řekl po chvíli.

Clyde Ostal se podíval napravo a nalevo. „Tihle pánové proti tomu nebudou nic namítat, Ekhnidane?“

„Je pro mě těžké mluvit s vámi klidně,“ odpověděl Egg-Or.

„Vraťte mé posádce svobodu a udělte mé lodi povolení ke startu. Hypervysílačkou si pak můžeme popovídat jako dva přátelé,“

řekl Clyde Ostal suše jako obchodník. „Rád bych také sdělil svému Šéfovi Perrymu Rhodanovi, že na Ekhanu žije alespoň jeden slušný Ekhonidan.“

„Chtěl bych vědět, kde berete tu svou jistotu, Pozemšťane. Perry Rhodan vám k ničemu není... Nepomůže vám..." Nedomluvil, protože Ostal se opět sebevědomě usmál. Zaraženě si vzpomněl na generálovo podezření.

„Rhodan?" zeptal se Ostal překvapeně. „Ekhonidane, zač nás Pozemšťany máte? Každý z nás je Pěným Rhodanem! My všichni! Kolik času bude ještě impérium potřebovat, abyste to konečně pochopili? My nespíme s otevřenýma očima, my hrajeme s otevřenými kartami, a..., Ekhonidane, hledáme přátele, abychom mohli žít v míru!"

Jejich rozhovor přerušilo volání generála Suttoka: „Egg-Ore, doneslo se mi, že jste zajal toho skokanského kapitána. Požaduji, abyste tohoto muže okamžitě vydal arkonské flotile! To je Regentův rozkaz! Originál rozkazu dostanete za deset minut. Konec!"

|

^ ^ ^

I? Usem Ostalovi na stopě, šéfe," zašeptal Lloyd a pak pokračoval:

„Clyde Ostal je zajatcem Egg-Ora. Generál Suttok vypadá jako fanatický zastánce vymývání mozku, protože ho v podstatě nic jiného nenapadá. Zato Egg-Or se mu brání, nechce, aby byl tomuto brutálnímu výsledku podroben jakýkoli Skokan nebo Pozemšťan.“

„No, to je pěkné," řekl Perry Rhodan polohlasem a zahleděl se na podnosy s jídlem, které právě vyjížděly z kuchyně.

„To tedy ano," dodal Felimer Lloyd a Rhodan zašeptal: „Musíte Ostala okamžitě najít, Lloyde! Hledejte ho, a pak budu moci nasadit Išibašiho a Kakutu. Pokud jsem vám dobře rozuměl, Ostal musí být ve městě. Proč je to tentokrát tak těžké ho najít?"

Felimer Lloyd napadla možná odpověď: „Ostal na nás totiž vůbec nemyslí, Šéfe! Mám dojem, že ani neví, že na Ekhasu jsme. Jinak si to nedovedu vysvětlit.“ Felimer Lloyd se náhle zarazil a zpozorněl. Hned nato pokračoval: „Šéfe, jde sem skupina úředníků cizinecké policie a chce to tady kontrolovat!"

Mezi více než tisíci galaktickými obchodníky naštěstí nebylo nápadné, že vstali. Vyzvali Išibašiho a Kakutu pohledem, aby je následovali, a potom z jídelny zmizeli.

Než však stačili dojít k jednomu z východů, cizinecká policie už všechny obsadila. Žádný host nemohl jídelnu nekontrolované opustit.

S klidem pravého Skokana podal Rhodan jednomu ze strážných průkaz totožnosti. Úředník, který ho měl kontrolovat, na něj jen zběžně pohlédl a pak mu jej vrátil. Felimer Lloyd měl také štěstí.

Vyšli na ulici a nasedli na antigravový pás, který je převážel na druhou stranu. Před nimi se vznášeli Tako Kakuta a Kitaj Išibaši.

„Mám ho, šéfe!“ řekl náhle Lloyd. „Právě na vás pomyslel. Zjistil, že ho chce generál podrobit výplachu mozku. Majora najdeme v centrále planetární rozvědky. Zatím je ještě v Egg-Orově pracovně a hlídají ho dva roboti.“

„Ale kde ho zajali? Kde jsou jeho muži, Loyde?“ naléhal Rhodan. Měl totiž pocit, že se všechno blíží k závěrečnému rozhodnutí.

Felimer Lloyd se opět soustředil na telepatické dorozumívání. Nechtěl, aby došlo k jakýmkoliv nedorozuměním.

„Uplynulou noc Ostal putoval se svými muži pralesem a objevil nějakou ekhonidskou stanici. Přitom byl paralyzován a zajat. Tato stanice slouží k odposlechu hypervysílání a okamžitě hlásila rozvědce svůj úlovek; Ostal byl dnes ráno odvezen k Egg-Orovi. Sám neví, kde teď jeho muži jsou.“

^ A ^

„Zatraceně!“ zavrčel poručík Seegers a překvapeně uskočil stranou, když vedle sebe najednou spatřil tvář galaktického obchodníka, která se vynořila z nicoty. Potom vytřeštil oči a chraplavě zašeptal: „Kakuta...“

Teleporter přešel rovnou k věci: „Co je tohle za místo, Seeger-si?“

Poručík se rozmáchl a ukázal kolem sebe na místnost bez oken, ve které bylo zavřeno jedenatřicet mužů. „To je provizorní pralesní

kosmodrom Skokanů, kteří pašují zboží. Zároveň je to naše druhé vězení-na Ekhasu. Hvězda Arkonu ale byla zařízena mnohem luxusněji."

Teleporter ho přerušil a zeptal se, jestli poručík Hasting dosud vyjednává se Skokany. Poručík Seegers byl Kakutovými dokonalými informacemi zaskočen, ale s odpovědí nečekal: „Už několik hodin. Aspoň doufáme. Tihle Skokani jsou pěkně drsní chlapíci! No, ale dali nám aspoň nějaké Šaty a dostali jsme najíst..."

„Popište mi tu místnost, ve které Hasting se Skokany jedná! Znáte ji, poručíku?"

„Ano, pobyl jsem tam deset minut. Je také pod zemí, jenom mnohem hlouběji. Pokud jsem se při pozorování nezmýlil, jsou hned v blízkosti dvě nebo tři velké skladové haly." Potom popsal jednacím místnost překvapivě přesně několika slovy, ale tak plasticky, že si ji teleporter Tako Kakuta mohl jasně představit.

Pak se zamířil vzduch a mutant zmizel stejně tise jako přišel.

Tako Kakuta dematerializoval v naprosté tmě. Cítil vůni neznámého koření nebo snad drog, a pomyslel na Seegersovo tvrzení, že v podzemí Jsou nějaké velké sklady se zbožím. Teleportace se tedy podařila. Chvilí se rozhlížel a když viděl, že nikde nesvítí žádné světlo, zapnul svůj malý reflektor.

Tenký paprsek reflektoru utkvěl na velkých vratech haly. Kakuta nikde neviděl žádné energetické ochranné pole či jiné bezpečnostní zařízení.

Vykročil k vratům a uhýbal balíkům se zbožím. Vrata se dala snadno otevřít. Teleporter je však pouze pootevřel a podíval se škvírou. Hleděl přímo do místnosti, kterou mu poručík Seegers tak přesně popsal. Zaslechl i hlasy. Mluvil interkosmem- Ted' poznal i hlas poručíka Hastinga.

„Skokane, naposledy! Pomozte nám a uděláte obchod svého života! S pašováním drog bude potom pochopitelně konec. Pašujte informace, přesné informace, které budou Perryho Rhodana zajímat, a dostanete za to tolik peněz, kolik při vašem tajném obchodování nemůžete nikdy vydělat.

Přebudujte svůj pašerácký okruh na tajnou informační agenturu. Bude to pro vás snadné. Hlavně mi nevyprávějte, že vám leží

na srdci budoucnost Impéria. Musíte se rozhodnout hned teď! Pokud se rozhodnete pro Rhodana, pak to zároveň znamená, že nám obstaráte kosmickou loď..."

„Pomalu, pomalu. Pozemšťane!" zaslechl Kakuta hluboký hlas. „A kdo tu legraci zaplatí? Pokud zaplatíte líp než Arkon nebo Arasové, budeme určitě přáteli."

„Zaplatím vám tím, Že vám dám jako důstojník Sluneční říše slovo. že sumu, kterou slíbím, dostanete během patnácti ekhaských dnů po našem útěku..."

Dva nebo tři Skokani se rozesmáli. Ale hluboký hlas Skokana, který vyjednával, je zarazil: „Držte huby, hlupáci! Copak neslyšíte, co právě řekl? Dobrá, takže ty jsi důstojník! Promluvme si tedy o tom, kolik bude stát takový křižník. A pak nám dáš slovo důstojníka. Myslím, že to by mohl být dobrý začátek..."

Dva hlasy v pozadí ostře protestovaly.

„Jak chcete," odpověděl jim obchodník s hlubokým hlasem. „Pak ten obchod udělám bez vás, ale protože jste se právě dozvěděli příliš mnoho věcí, musím vás dát odvézt na planetu Gango, abyste tam pracovali na plantážích..."

„Cože?" vykřikl jeden z mužů. „Ty nám hrošíš? Ty nás chceš poslat na pole?"

„Samozřejmě," odpověděl Skokan. „Copak jste sami neříkali, že už vás obchody s drogami zmáhají? Dříve nebo později Ekhoni-dané naše lodě stejně zaregistrují... A pak bude po obchodech i po nás..."

Tako Kakuta bez hnutí naslouchal. Nápad poručíka Hastinga měl stejnou cenu, jako mírové dobytí planety. Hádky Skokanů byla po půlhodině uzavřena dohodou, při níž uvěřili čestnému slovu poručíka Hastinga. Kakuta se neodvažoval otevřít dveře, aby svému druhovi pomohl a ulehčil rozhodování.

Potom zaslechl neartikulované zvolání. Zároveň uslyšel kroky, které se k němu blížily. Ve stejném okamžiku bleskurychle teleportoval zpátky do haly.

Chvilí tam zůstal, ale pak dostal odvážný nápad a okamžitě jej provedl.

Poručík Hasting před sebou spatřil Tako Kakutu a slyšel ho, jak 52

říká: „Rhodan je na Ekhasu. Pokud se vám nepodaří uniknout pomocí lodi Skokanů/přiletíme sem pro vás. Pokračujte v přemlouvání Skokanů...”

„Zmizte, Kakuto!” varoval ho Hasting. Slyšel, že se několik Skokanů rozčiluje kvůli pootevřeným dveřím skladové haly a že se tam chtějí jít podívat.

Dva Skokani viděli jen lehké mihotání vzduchu, ale nelámali si tím hlavu.

Potom teleporter tiše zmizel.

^ A ^

Egg-Or naslouchal svému pobočnickovi, který hlásil: „Pane, posádka pozemské lodi byla spatřena na severním okraji kosmodromu, jak nasedá do malého skokanského člunu. Nás agent však nezjistil, zda nastoupili do velké vesmírné lodi, anebo jestli ve třech Čtyřech taxících neodletěli do města. Během přestupování Pozemšťanů byl někým sražen k zemi a ztratil vědomí. Já jsem okamžitě...” Pobočník na okamžik zmlkl. Egg-Or zamyšleně pozoroval obrazovku. Major Clyde Ostal velice pozorně naslouchal.

Zajímalo ho kdy a jak navázali jeho muži kontakt se Skokany a jak se jim je podařilo přesvědčit, aby jim pomohli.

Pak se z reproduktoru znovu ozval Egswinův hlas: „Pane, vojáci generála Sutokka před několika minutami zahájili pátrání po posádce pozemské obchodní lodi! Generál po mně chce, abych okamžitě zakázal start všem kosmickým lodím... Zákaz startu na neurčitou dobu”

„Poslechněte ho, Egswine,” odpověděl Egg-Or překvapivě klidně. „Ovšem o každém dalším novém rozkazu chci být nejdříve informován. Konec!”

Vzhlédl a podíval se na Ostala. „Tak se přece posaďte, Pozemšťane! Bude to ještě chvíli trvat. Nejdříve musím vyřídit různé záležitosti.”

Potom poslal strážní roboty pryč a mlčel, dokud, se za nimi nezavřely dveře.

Major Clyde Ostal váhavě usedl. V duchu si přiznal, že z šéfa rozvědky není nijak moudrý.

„Pozemšťane," začal Egg-Or a patrně přitom zapomněl, že ještě musí vyřídit ty různé záležitosti, „během poslední rozmluvy jste mi řekl. Že v každém Pozemšťanovi vězí Perry Rhodan. Ted' vám dávám možnost, abyste mi to dokázal! Podívejte..."

Přerušil ho videofon. Na druhé straně byl opět Egswin. „Pane, muži generála Sutokka zajali posádku pozemské lodi!"

„Kde?"

„V budově Spojených obchodníků na severním okraji města."

Egg-Or s& vzepřel a vstal. „Pozemšťane, od této chvíle je nesmyslem ignorovat Regentův rozkaz. Generál se brzy dozví, co máte vy a vaši muži v úmyslu. Na Arkonu už mezitím znají galaktickou pozici Země. Ano, přestože jste ji vymazali, našli jsme ji v počítači TIGRISU.

Řekněte mi jenom jedno, co zajímá mě i generála - stojí za tímto stále nevysvětleným způsobem chybné transice vaší lodi Perry Rhodan?"

Ostal se jen soucitně pousmál. „Egg-Ore, TIGRIS je jen malá obchodní loď, není to křižník pozemské vesmírné flotily. Co je vlastně na chybné transici mé lodi tak tajemného? Nestane se to občas každé lodi? Nebo snad máte co skrývat? Skoro to tak vypadá, Ekhonidane."

Egg-Or se zamyslel a major Ostal najednou pochopil. Rhodan je tady! Někdo se snaží Egg-Ora ovlivnit sugestivními nebo hypnotickými silami. Nějaký mutant! Tomu říkám pomoc v poslední chvíli!

Egg-Or jeho domněnku potvrdil tím, že začal mluvit. Mluvil však nezávazně, nezmínil se o TIGRISU, o generálu Sutokkovi ani o celé akci. Nakonec vstal, vykročil k Ostalovi a podal mu ruku:

„Dám vědět strážím, že opouštíte mou pracovnu. Brzy mé zase navštívte, Ostale, až vás vaše cesty přivedou na Ekhas. Budu se na vás těšit..."

...nebo taky ne, pomyslel si major, když vyšel na ulici a vůbec se nedivil, že k němu přiběhl malý štíhlý Skokan a nenápadně, zato

zřetelně anglicky zašeptal: „Majore Ostale, třetí ulice napravo, začátek!”

^ ^ ^

„Generále, je možné, že veškerá data z paluby TIGRISU jsou zfalšována. Podívali jsme se do velkého arkonidského hvězdného katalogu a zkontrolovali galaktické souřadnice, ve kterých se má Země údajně nacházet. Našli jsme tam však soustavu, která je nám už osm tisíc let známa a v níž jsou pouze neobydlené planety.”

„A to mi říkáte teprve teď?” zařval generál Sutokk. „Vždyť přece víte, že jsem ty souřadnice už dávno odvysílal Regentovi. Už k té soustavě letí naše loď, pánové?”

„Pokud víme, generále, ne.”

„Pak tedy údaje ve hvězdném katalogu nesouhlasí!” rozhodl se generál. Nato poslal štáb pryč a přikázal svým jednotkám, aby do hlavního stanu přivezly z budovy Spojených obchodníků zajaté Pozemšťany.

^ A ^

Nikdo si nevšímal dvou galaktických Skokanů, kteří stáli v davu a dívali se k portálu skokanské budovy. Jeden z nich byl malý a velmi štíhlý, druhý vysoký, hubený a mírně se předkláněl. Nemluvili. Jen se dívali.

Na ulici vyjely tři pancéřované vozy. Kordon těžce ozbrojených vojáků ponechával Pozemšťanům jenom úzkou uličku přímo k jednomu z pancéřových vozů. Jeden po druhém vycházeli Pozemšťané z budovy.

Vysoký štíhlý Skokan se tím směrem klidně díval. Nic na něm neprozrazovalo, jak mocné síly vyvolává.

Důstojník eskorty právě hlásil videofonem, že naložení zajatců bylo ukončeno a oznamoval příjezd dvaatřiceti Pozemšťanů během následující půlhodiny.

O minutu později se konvoj rozjel. Z Pozemšťanů uvnitř tří pancéřových vozů nebylo nic vidět.

Provoz na ulici se znovu rozhýbal, místní Ekhonidané i návštěvníci města kráčeli dál za svými povinnostmi a oba mlčící Skokani vstoupili do nejbližšího domu.

V prázdné chodbě se vysoký postavil za malého, objal ho kolem prsou, pak se vzduch zamihotal a chodba se najednou vyprázdnila.

Těsně před přijímací budovou kosmodromu stáli dva Skokani na ulici a zdálo se, že na něco určitého čekají. Zanedlouho k nim přijel malý nákladní vůz a zastavil se. Mlčky nastoupili a muž za ovládacím panelem, zakaboněný vousatý Skokan, vozidlo znovu rozjel. Namířil k ulici, na které byla umístěna nepřehlédnutelná tabule, Že vede k hlavnímu stanu arkonidské flotily.

Uvnitř vozu seděli čtyři Skokani a muž, který na první pohled připomínal Pozemšťana. Major Clyde Ostal. Všichni čekali na posádku TIGRISU.

„Už jedou," oznamoval Skokan hlasem Felimera Lloyda, „Jedou velice rychle. Zdá se, že tu budou brzy."

Pak je minul konvoj pancéřových vozů. Nezabořil do ulice k hlavnímu stanu. Jel pořád rovně!

Malý nákladní vůz se nenápadně rozjel, přidal a držel se ve stínu posledního pancéřového transportéru. Minuli velkou přijímací a správní budovu kosmodromu. Konvoj pak zabočil přímo na plochu a rozjel se k malému ekhonidskému vesmírnému Člunu, jehož motory už byly nastartovány.

Před Širokou rampou pancéřové vozy zastavily. Vojáci vyskákali, opět utvořili uličku a přinutíli dvaatřicet Pozemšťanů, aby nasedli do cizí lodi. Nestarali se o nákladňák, který zastavil za nimi, nevšímali si ani pětice mužů, která kolem nich prošla a nastoupila společně se zajatci do ekhonidské lodi.

Před druhým vozidlem arkonidské flotily stál důstojník a právě hlásil do videofonu: „Konvoj za tři minuty zabočí k hlavnímu stanu a dorazí v..." ;

Z reproduktoru se ozval řev: „Co mi to vykládáte? Proč zastavujete před kosmickou lodí? Co se to tam vlastně děje?" Důstojník vesmírné flotily rozrušenému hlasu neskutečně klid-

ně odpovídal: „Za tři minuty zabočíme k hlavnímu stanu a dorazíme tam v...”

Poslední Pozemšťan, který běžel, nahoru po rampě ke vstupu, ten nepříčetný řev z reproduktoru slyšel.

Tím posledním mužem byl seržant Fip. Zavřel vstup a stáhl do lodi širokou rampu. Perry Rhodan s Clydem Ostalem mezitím běželi chodbou k velínu.

Ted' byla každá vteřina důležitá. Náskok před arkonskou flotilou, která se právě začala aktivovat, byl jenom relativní. Nevěděli, kolik lodí má generál na oběžných drahách kolem planet v soustavě Naral k dispozici.

Perry Rhodan prudce dosedl do pilotního křesla. Když nastartoval motory a zvedl loď do výšky, ozval se za ním Kitaj Išibaši:

„Mám ho," řekl. Stejně jako ovlivnil Egg-Ora a padesát arkonidských vojáků, sáhl svou sugestivní silou i do mozku protivníkovy generála a vnutil mu svou vůli. Generál jen tiše vzdechl a řekl: „Kolem mě jsou jenom samí šílenci.”

Malá ekhonidská loď mezitím prolétla atmosférou planety. Sotva se ocitli ve volném prostoru, obrátil se Rhodan k Felimeru Lloydovi. Ten odpověděl, aniž by čekal na otázku: „Průzkumný člun je připraven. Posádka právě nasedá.”

„Díky!" odpověděl Rhodan a otočil se. „Všichni teď opustí svá stanoviště. Paluba B má malý hangár. Rychle se v něm shromážděte a nastupte do průzkumného člunu. Neztrácejte čas!”

Poslední údaj, který Rhodan dostal, zněl: „Arkonidská flotila přece jen startuje, pane!”

Podíval se na hodinky. Měli náskok dvanácti minut. Pokud křižník LOTUS jejich hypervysílání zachytil, mohl by je během pěti nebo šesti minut naložit včetně ekhonidského průzkumného člunu. Absorbér kompenzačního zaměřovače LOTUSU znemožňoval zaměření křižníku.

„Všichni ven!" přikázal Rhodan i majoru Ostalovi. „Já už si s tou lodí poradím sám. Držte mi místo ve člunu. Pochopitelně, hned vedle pilota! Za chvíli jsem u vás, majore!”

Rhodan přemýšlel, co s ekhonidskou lodí provést a napadlo ho, že z ní udělá atomovou bombu. Jeho mozek v té chvíli začal pra-

covat jako počítač. Začal nastavovat nejrůznější seřízení agregátů lodi. Brzy byl hotov.

Za dvě nebo tři minuty měl detonovat první agregát. Jeho exploze měla způsobit, že vybuchne půl tuctu energetických zásobníků a uvolněná energie by se pak měla postarat o zbytek. Měla proměnit celou loď v ohnivě peklo.

Perry Rhodan vyskočil a běžel do hangáru za ostatními. Měl na to zmíněné dvě nebo tři minuty.

Major Ostal mu držel místo. Vnitřní vstup hangáru se se zaduněním zavřel a pak zaklapl i vstup Člunu. Rhodan dopadl do křesla a vydal impulz, kterým se otevíral vnější vstup z lodi.

Pomalů, příliš pomalů se otevíral.

Otevřel se teprve z jedné třetiny, ale Rhodan už nemohl čekat. Zvedl člun a rozlétl se kupředu. Vyřítel se do volného prostoru s centimetrovým odstupem od rozevíraných polovin vnějšího výstupu. Jakmile byli z nejhoršího venku, přidal energii a pobídl člun k maximální hodnotě zrychlení. Ještě stále se nedostali ze zóny nebezpečí. A ještě pořád z ní nebyli úplně venku, když se ekhonidská loď za nimi proměnila v drobné slunce, které se však velice rychle rozšiřovalo rovnoměrně na všechny strany.

Generál Sutokk pozoroval zánik této lodi na velkých monitorech své pracovny. Jeho spokojený úsměv mu však nevydržel dlouho, Svrátil Čelo a říkal si: „Takže se už nikdy nedozvím, který skokanský rod s těmi Pozemšťany spolupracoval. To je Škoda. Ovšem tohle Regentovi vyprávět nebudu. Povím mu jenom, že posádka TIGRISU už nežije..."

Potom povolal všechny lodi své flotily zpátky.

^ A ^

Rhodan zvedl hlavu od svého psacího stolu. Už nemyslel na to, jak na poslední chvíli vyvázli a jak je jejich křižník přece jen zachránil. Teď ho čekaly další úkoly.

Vstupoval major Clyde Ostal. „Pane," hlásil, „profesor Manoli mi právě podal informaci o tom, že zemřel Mabdan III. Zemřel na následky násilné arkonidské hypnózy. Už mu nebylo pomoci."

„A co starý Mabdan, Mabdan I., je ještě pořád v bezvědomí, Ostale?“

Clyde Ostal se zasmál. „Proto jsem požádal, abych s vámi mohl mluvit. Pane, Mabdan I. čeká v předpokoji. Už se mu daří zase výborně a chtěl by vám osobně poděkovat za svou záchranu.“

„Pošlete ho sem, Ostale. Ale hned potom připomeňte panu Bullovi, aby dal bývalým obchodníkům s drogami z Ekhasu okamžitě dopravit dohodnutou sumu. Kdo ví, kdy budeme tyhle přátele zase potřebovat...“